Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII Ч. 54. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 21-го БЕРЕЗНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 21, 1985 No. 54. VOL. XCII

ЕНЕРҐІЙНІ ЗАХОДИ ОБОРОНИ І. ДЕМ'ЯНЮКА ПРОДОВЖУЮТЬСЯ

Клівленд, Огайо. — (Комітет проти совєтських свідчень). — У неділю, 10-го березня ц.р., негайно після Шевченківських Святкувань у залі Свято-Покровського парафіяльного осередку, відбулось тут Громадське віче, скликане Комітетом проти совєтських свідчень під патронатом Українських Злучених Організацій.

Програму віча відкрив голова Комітету інж. Юрій Самійленко, який привітав гостя з Ню Йорку, молодого правника д-ра Аскольда Лозинського та попросив його до слова.

У дбайливо опрацьованій доповіді д-р А. Лозинський вказав на проблему у зв'язку з погонею за „воєнними злочинцями", яка давно перейшла межу пристойности. Совєтські чинники розпочали широкозакроєний наступ на українську еміграцію з допомогою союзника — заснованого з ініціятиви колишньої конґресменки Е. Гольцман ОСІ (Бюро Спеціяльних Слідств) при відділі Департаменту юстиції ЗСА. Це бюро користається совєтськими матеріялами" у формі свідчень і документів, спрепарованими в КҐБ, які є базою для обвинувачень американців східньоевропейського походження у „воєнних злочинах" в часі Другої світової війни, при чому українці найбільше терплять від злосливих наклепів й очорнювань, а вслід за тим падають жертвою неправильних і несправедливих засудів.

Прелеґент у сконденсованій формі дуже влучно насвітлив справу цих „совєтських судів" в Америці, метою яких є довести обвинувачення до депортації до СССР, чи інших сателітніх країн комуністичного бльоку. Останньо ця погоня за „воєнними злочинцями" перенеслась уже на терен Канади, де українці сильною організованою й концентрованою контратакою намагаються відбити цей напад.

Що торкається цих судів над обвинуваченими у „воєнних злочинах", то найбільше ускладнює ситуацію той факт, що вони проходять на форумі цивільних судів, де підсудним унеможливлюється належну оборону, не зважаючи на те, що вони представляють переконливий матеріял своєї невинности, чи непричасности в обвинуваченнях. Справа І. Дем'янюка є клясичним прикладом такої напасти з допомогою пофальшованого совєтського „документу".

Потім прелеґент зупинився над справою „Конвенції ОН в справі народовбивства". Ще від 1948 року, коли Об'єднані Нації затвердили договір про народовбивство і його прийняли 90 держав, ЗСА його не ратифікували, щоб у той спосіб звільнити своїх горожан від провізій цього некорисного для горожан ЗСА договору. Проте, тепер цей закон має пройти голосування в Сенаті ЗСА й остаточно бути ратифікованим. Цей закон може бути приводом до далекойдучих засудів міжнародним трибуналом, бо закон цей повністю спрепарований в інтересі комуністичних країн. У зв'язку з ратифікацією цього договору — Американські ветерани повели великий протест, бо у випадку його затвердження американські горожани, які воювали в часі Корейської чи В'єтнамської війни, також можуть бути обвинувачені в „народовбивстві". Одначе, коли йдеться про народовбивство, доконане комуністичними урядами, вони виключені з цього закону і не можуть бути обвинувачені чи суджені на підставі його. У зв'язку з голосуванням в цій справі в Сенаті слід висилати масові телеграми до сенаторів ЗСА, щоб вони голосували проти його прийняття.

Усі ці „монументальні злочини проти людства", що в них обвинувачено І. Дем'янюка на основі підробленого совєтського документу, суддя Ф. Баттісті намагається підтягнути під згаданий закон Конвенції про ґеноцид, ще перед тим, як він буде остаточно проголосований і затверджений.

Доповідь закінчилась закликом до об'єднання всіх сил, щоб спільно протидіяти цьому ворожому наступові, що присутні прийняли довготривалими оплесками.

В день судових переслухань 12-го березня на судовій залі заступлене було наше духовенство і молодь.

(Закінчення на стор. 8)

ВИСТАВКА КАРТИН А. ОЛЕНСЬКОЇ-ПЕТРИШИН

Ню Йорк. — Виставка картин Аркадії Оленської-Петришин відбудеться від 24-го березня до 19-го квітня ц.р. в Українському Інституті Америки, при 2 Схід 79-та вулиця (ріг П'ятої авеню). Відкриття виставки — неділя, 24-го березня від год. 1-3-ої по полудні. Виставку можна відвідувати кожного дня від год. 2-6-ої вечора.

В. Долішного заарештували втретє

Лондон (УЦІС). — Недавно на Захід продісталася вістка, що при кінці 1984 року на Івано-Франківщині КҐБ вже втретє заарештувало Василя Долішного.

Василь Михайлович Долішний, народжений 1931 року в селі Підлужжя на Івано-Франківщині, вперше був заарештований 1947 року і обвинувачений на основі ст. 56 КК УССР („зрада батьківщини з метою захоплення влади") за участь в ОУН- УПА та засуджений на 10 років каторги. Після звільнення закінчив інститут та працював інженером безпеки використання газу.

В 1971 році В. Долішного знову заарештували і за „старі провини" засудили на 10 років позбавлення волі. Після відбуття повного засуду В. Долішного звільнили і він повернувся на Івано-Франківщину, одначе ніяк не міг влаштуватися на роботу, бо ніде не дали йому праці. А після нових законів, якщо людина не працює на протязі чотирьох місяців, то її обвинувачують за „паразитний спосіб життя" і арештують та засуджують на відповідний реченець ув'язнення. В таких випадках вимір покарання залежний від КҐБ. Як відомо з постійних трикожних вісток з України, майже поголовно всіх українських патріотів і глибоко віруючих християн після звільнення поновно арештують і засуджують під будь-яким претекстом на довголітнє ув'язнення. Ця немилосердна доля теж ходить слідом за В. Долішним.

Тріо „І Трії" виступить в УІА

Тріо „І Трії". На задньому пляні — проф. І.Соневицький.

Ню Йорк (М.К.). — Любителі камерної музики матимуть нагоду послухати твори Косенка, Бетговена та Шумана у неділю, 24-го березня в год. 3:30 по полудні тут в Українському Інституті Америки.

Концерт музики, на якому виступатиме тріо „І Трії", група яка складається з Томи Гринькова, Нестора Цибрівського та Йосифа Барківського-Бермана, це останній концерт у зимовій серії УІА під керівництвом музиколога Ігоря Соневицького.

Дві-треті цього тріо, а саме челіст Н. Цибрівський та піяніст Т. Гриньків, часто виступають перед українською публікою, а скрипаль Й. Барківський-Берман — це студент-скрипаль Гринькова з Філядельфії.

Й. Барківський-Берман по фаху біолог, але походить з музикальної родини, батько — скрипаль, а вуйко — віоліст. П'ятнадцять років тому Барківський-Берман покинув біологію та почав вишколюватись на концертового скрипаля.

Минулого року він почав грати з Н. Цибрівським та Т. Гриньковим, та вперше тріо виступило у Ґражді в Гантері, де І. Соневицький влаштовував літні програми.

Виступ тріо, — це його нюйоркський дебют. Тріо має намір випустити платівку із творами українських композиторів, а далі відбути турне по Америці.

Вступ для дорослих — 10 дол., для емеритів і студентів — 6 дол.

Організація АОЛПУ відбуде Загальні збори

Нюарк, Н. Дж. — Загальні збори організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) відбудуться в суботу, 30-го березня ц.р., о 10-ій годині ранку в залі Українського Народного Союзу, 30 Монтґомері вул. в Джерзі Сіті, Н.Дж.

Продовж п'ятьох років існування АОЛПУ переведено ряд акцій в обороні українських правозахисників. Одна з важливіших це конґресова рівнобіжна резолюція ч. 205, яка увінчалася проклямацією президента Роналда Реґена і відзначенням Української Гельсінкської Групи.

Найбільшим досягненням АОЛПУ це заснування урядової Комісії дослідів голоду в 1932-33 роках і приділення 400,000 дол. на працю комісії. Закон про створення Комісії дослідів голоду був підписаний президентом Реґеном в жовтні 1984 року. Комісія є у стадії формування і незабаром зачне діяти.

Під час Загальних зборів відбудуться вибори мужів довір'я корпорації, вибір Управи, звіти з діяльности, затвердження статуту корпорації і плян праці організації.

Під час полуденку від 1-ої до 2-ої год. Андрій Фединський з Вашінґтону доповідатиме на тему його зустрічі з Володимиром Щербицьким і про працю АОЛПУ на терені Конґресу ЗСА. А. Фединський є головним дорадником конґресменки Мері Ровз Окар з Огайо в законодавчих справах.

БОРОТЬБА ЗА ВПЛИВИ В КРЕМЛІ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Москва. — Не зважаючи на поспішну номінацію Михаіла Ґорбачова на пост генерального секретаря ЦК КПСС і нібито споввидного спокою, боротьба за впливи в Кремлі продовжується, — кажуть західні дипломати в Москві і акредитовані кореспонденти, які слідкують за розвитком подій в Совєтському Союзі.

Пресове агентство Ройтерса інформує, що номінаційна промова міністра закордонних справ СССР Андрея Ґромика ще й досі не появилася в совєтських виданнях і не була подана до загального відома іншими засобами масової інформації. Натомість її видали окремою брошуркою з обмеженим і контрольованим компартією тиражем і розіслали на адреси членів Центрального Комітету. Політичні спостерігачі кажуть, що якраз в ЦК номінація М. Ґорбачова стрінулась не так із застереженням, як зі стриманістю і холодною байдужістю. Очевидно, жадний з членів ЦК не зареаґував у категоричний спосіб, а навіть якщо б такий випадок стався, то про нього й так ніхто на зовні нічого не знає, але арґументація, наведена у брошурі, вказує на те, що А. Ґромико мусів переконувати навіть деяких членів Політбюро про „відданість товариша М. Ґорбачова для справи партії, миру і втримання на відповідному рівні збройних сил СССР, які готові відбити кожний наступ імперіялістичних держав". Цей останній зворот у промові Ґромика мабуть мав за завдання заспокоїти військовиків, що витрати на озброєння і вдержання величезної армії будуть забезпечені.

Представляючи Ґорбачова, як надзвичайно інтеліґентну, високоосвічену і віддану справі людину, Ґромико, на думку аналітиків, хотів переконати також науково-партійний світ про добрий вибір Політбюра. Найбільш переконуючим арґументом А. Ґромика були дві справи: М. Ґорбачов за відносно короткий час дуже скоро схопив усі проблеми закордонної політики з пункту бачення СССР і набрав заправи у веденні партійних, державних й інших справ під час ведення бюра генерального секретаря ЦК КПСС у відсутності Константина Черненка.

Згадка про „довшу відсутність Черненка" була першою офіційною згадкою і тому сам А. Ґромико підтвердив раніші підозріння і здогади західніх спостерігачів, що К. Черненко тільки номінально виконував свою функцію, а поза тим часто хворів і перебував у шпиталях.

Під час свого виступу Ґромико намагався заперечити, що в Кремлі, мовляв, відбулася боротьба за владу і відбувається тепер змагання за впливи, кажучи, що „ми ніколи не дамо такої сатисфакції західнім політичним спекулянтам, які тільки те й роблять, що шукають слабих місць у нашій структурі". Цим самим, кажуть дипломати, А. Ґромико апелював до членів Центрального Комітету, що тепер, як ніколи перед тим, в компартії потрібно єдности і подвійних зусиль для подолання існуючих труднощів.

В СВІТІ

РЕЧНИКИ НОВОЗЕЛЯНДСЬКОГО уряду заявили, що поведінка З'єднаних Стейтів Америки коштуватиме Нову Зеляндію додаткових 100 мільйонів долярів витрат на оборону. Як відомо, ЗСА перестали інформувати головне командування новозеляндської армії про рухи совєтських кораблів і не бажають співпрацювати у маневрах після того, як уряд прем'єр-міністра Дейвида Ленґа відмовився дати дозвіл для причалення американських воєнних кораблів до новозеляндських портів. Лейбористський уряд Ленґа веде дуже строгу антинуклеарну політику.

ЄГИПЕТСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ Госні Мубарак знову зустрівся з королем Йорданії Гуссеном у Багдаді, столиці Іраку і тим самим полагодив дві важливі справи: поінформував короля Гуссейна про свою поїздку до З'єднаних Стейтів Америки і переведені у Вашінґтоні розмови у справі нової мирної ініціятиви Єгипту, а при тій нагоді формально відвідав Ірак. Треба відмітити, що на протязі останніх шістьох років жадний офіційний речник Єгипту не відвідував Багдаду з огляду на напружені відносини між тими країнами. Крім того, ці відвідини означають, що Йорданія і Єгипет підтримують Ірак у його консолідації з Іраном.

БРИТАНСЬКИЙ УРЯД наказав закрити приміщення своєї амбасади в Бейруті, Ливан, у якому панує під теперішню пору хаос, вбивства, бомбові замахи, схоплювання закордонних осіб, бої між ворогуючими політичними фракціями і урядовим військом тощо. Прем'єр-міністер Ливану Рашід Карамі перестеріг, що дальші збройні виступи християнської міліції проти президента-християнина Аміна Гемаеля можуть закінчитися трагічно для ливанського народу і значно поглибити громадянську війну. Очевидно, британці не бажають в такому хаосі продовжувати урядування в амбасаді і наражувати на небезпеку втрати життя своїх людей.

У ПІВДЕННІЙ АФРИЦІ продовжуються неспокої, а в деяких місцевостях навіть заворушення та виступи проти міліції і військових частин, які уряд стягнув для наведення спокою. У понеділок, 18-го березня ц.р., знову загинуло шість чорних африканців у зударі з поліційними відділами. Поліційні чинники заявили, що поліціянти мусіли відкрити вогонь по демонстрантах, як ті почали обкидувати поліцію запальними газоліновими бомбами.

ПОЛІТИЧНІ І ВІЙСЬКОВІ спостерігачі вважають, що совєтське Політбюро дещо обмежило впливи штабових старшин після ненадійного звільнення і перенесення на інший пост маршала Ніколая Оґаркова, який був шефом генерального штабу армії і його штаб впливав, в більшій чи меншій мірі, на формування закордонної і оборонної політики СССР. Підготова до нових переговорів СССР у Женеві показала, що до „тіму" переговорів були включені переважно люди міністерства закордонних справ Андрея Ґромика і Політбюро цілком не консультувалось в тій справі з армією.

ВИЩА ПАЛАТА ІНДІЙСЬКОГО парляменту одобрила великою більшістю голосів законопроєкт, який дає право урядові прем'єр'міністра Раджіва Ганді зупинити хвилю напливу американських адвокатів, які прибувають до Індії у пошуках за клієнтами, що самі, або їх родичі потерпіли в Бгопалі від вибуху газу на американській фабриці Юніон Карбайд. Законопроєкт мусить схвалити ще нижча палата парляменту. Досі американські адвокати заініціювали 39 розправ проти Юніон Карбайд на грубі мільйони долярів.

АДМІНІСТРАЦІЯ Р. РЕҐЕНА ЗДОБУЛА ЧЕРГОВУ ПЕРЕМОГУ

Вашінґтон. — Адміністрація президента Роналда Реґена, яка вела інтенсивну кампанію в Сенаті і Палаті Репрезентантів за звільнення фондів для дальшої продукції 21 додаткових міжконтинентальних нуклеарних ракет МХ, здобула чергову перемогу в Сенаті. У вівторок, 19-го березня ц.р., відбулось над цією справою голосування, з висліду якого Уряд дуже задоволений. За звільнення 1,5 більйона долярів на продовження продукції голосувало 55, проти 45 сенаторів. 10 демократів голосували за звільненням фондів, після вислухання арґументації Адміністрації і виступу самого Президента. Президент Р. Реґен особисто прибув до Капітолю, щоб вести кампанію в користь продукції ракет МХ, кажучи, що не сама продукція, не відпущення фондів на дальші досліди в цій ділянці, а престиж З'єднаних Стейтів Америки є під знаком запитання.

Також інші найближчі співробітники Президента, зокрема державний секретар Джордж Шулц і секретар Департаменту оборони Каспар Вайнберґер заявляли, що відкинення урядового проєкту Конґресом під теперішню пору подавало б фальшивий сиґнал для совєтських лідерів і дуже пошкодило б роззброєневим переговорам в Женеві. Уряд ЗСА все ж таки вважає, що успіхи у переговорах залежні від сили Америки і її готовости боронити своїх інтересів й інтересів альянтів, які, нема де правди діти, загрожені експансивною совєтською політикою і мілітарною розбудовою СССР.

Друге й третє голосування над цією справою в Сенаті відбудеться в кінці цього і на початку наступного тижня. Очевидно, „битва" за МХ відбудеться також на форумі Палати Репрезентантів, де, як відомо, демократи мають більшість голосів і тому в Палаті потрібно буде далекойдучого компромісу між Адміністрацією і конґресменами, незалежно від їхньої партійної приналежности.

Після голосування президент Р. Реґен заявив: „я є дуже задоволений, що своїм голосуванням Сенат підтримував думку Уряду, яка є віддзеркаленням правдивого стану у світі". Президент висловив надію, що також Палата Репрезентантів піде слідами Сенату в цій справі.

У Женеві відбулася третя зустріч

Женева, Швайцарія. — Керівники американської і совєтської делеґацій зустрілися у вівторок, 19-го березня, третій раз з дня початку переговорів про обмеження нуклеарних озброєнь.

Зустріч відбулася в приміщенні совєтської місії і закінчилася безрезультатно — сторони так і не договорилися, коли і в який момент їм треба приступити до обговорення конкретних питань — про космічну зброю, стратегічних ракетах і ракетах середнього засягу. Єдине, з чим погодилися делеґації ЗСА і СССР, це те, що переговори все таки треба продовжити в четвер, на цей раз у приміщенні американської місії.

В той час, як за столом переговорів панує затишшя, поза ним Совєтський Союз затіяв, за словами Державного секретаря ЗСА Джорджа Шулца, „пропаґандистське видовище". Першою точкою у програмі того видовища був виступ керівника совєтської делеґації Віктора Карпова на совєтській телевізії, як уже інформовано.

Другою точкою була заява ТАСС про те, що розміщення американських крилатих ракет у Бельгії може стати перешкодою на шляху досягнення згоди в Женеві. Московські пропаґандисти добре знають, що розміщення в Західній Европі американських ракет не має ніякого відношення до переговорів, але вони надіються вплинути на суспільну думку громадян західньоевропейських країн і наперед звалити вину за можливий провал переговорів на ЗСА.

У середу, 20-го березня ТАСС передало, що голосування в Сенаті, яке відбулося у вівторок, 19-го березня, показує, що ЗСА не зацікавлені у зменшенні нуклеарної зброї.

В АМЕРИЦІ

СЕРЖАНТ ПОЛІЦІЇ був заарештований за те, що він під час патрулювання вулиць у поліційному авті наїхав на 70-річну людину, забивши її, та поранив ще одного чоловіка на Парк авеню у Ню Йорку в п'ятницю, 15-го березня. 37-річний Фредерік Шерман після цього випадку втік. Його заарештовано після того, як два інші поліціянти, що були пасажирами в його авті, зголосили про це, бо він сам затаїв перед поліцією цей випадок. Ф. Шермана обвинувачено у вбивстві 2-ої категорії, і в тому, що він „втік" з місця злочину, не подавши навіть допомоги своїм жертвам.

СЕНАТОР ЕДВАРД КЕННЕДІ сказав репортерам, що він нічого не знає про пляни свого 23-річного сина Едварда виставити свою кандидатуру в 1986 році на члена Палати Репрезентантів на місце, яке звільняє Томас О'Нілл. Репортери запитали сенатора про політичні пляни його сина, бо появилися повідомлення, що Кеннеді молодший має намір виставити свою кандидатуру у виборах від кеймбриджського виборчого округу, який представляє тепер у Конґресі О'Нілл.

ЦЬОГО ТИЖНЯ починається судовий розгляд обвинуваченого в шпиґунстві аґента ФБІ Річарда Міллера і совєтських іміґрантів Светлани та Ніколая Огороднікових. Окружний федеральний суддя Дейвид Кеньйон сказав, що якщо під час розслідування виявиться, що секретна інформація, яку передав Міллер, мала велике значення для оборони країни, то урядові доведеться вибирати між публічним розголошенням інформації або припиненням справи.

ДЕПАРТАМЕНТ ТОРГІВЛІ ЗСА розробив нові правила, за якими буде здійснюватися контроля над продажем країнам совєтського бльоку товарів, які можуть бути використані з військовою метою. Правила стосуються переважно товарів, що відносяться до груп компюторів і найновішої електронної техніки. Списки таких товарів, які заборонено продавати країнам совєтського бльоку, є в Департаменті торгівлі ЗСА давно. Ці списки постійно змінюються і доповнюються. Згідно з законодавством, американська фірма, яка хоче продати той чи інший товар країні, що належить до совєтського бльоку, повинна дістати на це спеціяльний дозвіл. Якщо товар входить у заборонений список, то дозволу на його продаж не видається.

Відбулася конференція бібліотекарів-славістів

Вид на залю нарад бібліотекарів-славістів.

Ню Йорк (Р.І.). — Заходами голови Слов'янського відділу Нюйоркської публічної бібліотеки д-р Едварда Касинця і професора-бібліографа Пратт інституту в Брукліні Роберта Карловіча, 6-го і 7-го лютого ц.р. відбулася в приміщеннях згаданої бібліотеки конференція присв'ячена закупові, каталогізації і консервації періодичних видань — газет і журналів — слов'янських і балтицьких етнічних груп в американських бібліотеках.

На конференції доповідали обидва її організатори, а крім них також Сузанна Ґріґґ із Міннесотського університету, де є багата колекція славістики, спеціялісти у справі консервації Джан Бейкер і Юрій Естафі (обидва з Нюйоркської бібліотеки), а також видавці лотишської і литовської преси. Підсумки зробив Томас Бирд, професор Квінс коледжу.

Присутніми на конференції були представники слов'янських і балтицьких етнічних груп в Америці, а між ними й українці: Світляна Луцька-Андрушків від НТШ, Діма від УВАН, Л. Старосольська - Любович від преси Союзу Українок

(Закінчення на стор. 8)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Добрі сусіди

У 1948 році заснувалась Організація Американських Держав з участю 31-ої країни, зі З'єднаними Стейтами Америки включно, але без Канади. Між членами ОАДержав є країни на Центрально-американському і південно-американському континенті, але також на островах. Замешкують ці країни народи різних рас і різних мов, здебільша еспаномовні. Найближчим до ЗСА південним сусідом є Мехіко, з яким ЗСА зберігають коректні, але не дуже приязні взаємини. Причина дуже проста: Мехіко має приятельські взаємини з комуністичними Кубою і Нікараґуа і є рішуче проти будь-якого втручання ЗСА у справи Центральної Америки, дармащо президент Реґен правильно не хоче допустити, щоб під боком ЗСА постала ще одна Куба і щоби експорт комунізму загрожував навіть Панамському каналові. Є ще й інші дрібніші причини дисонансів між ЗСА і Мехіко: масовий наплив нелеґальних іміґрантів через зелений кордон, здебільша для заробіткових цілей, та використовування „сухого" американсько-мехіканського кордону пачкарями наркотиків. За вийнятком одної Куби ЗСА зберігають дипломатичні взаємини з усіма членами Організації Американських Держав, хоч ті взаємини з одними країнами кращі, з іншими — холодніші: в різних еспаномовних країнах західньої гемісфери все ще не можуть забути періоду так званої „долярової дипломатії", за якою скривається матеріялістичний інтерес великого американського бизнесу.

Інше діло з відносинами між ЗСА і Канадою. Ті відносини переходили також різні фази. Наприклад, за довголітнього урядування з перервами канадського прем'єра П'єра Елліота Трудо відносини були радше напружені, бо Трудо не скривав своєї критики на адресу американської протисовєтської політики, а також він змагав до повного унезалежнення канадської економіки від американського промислово-торговельного світу. В теорії воно виглядало, як гарний доказ канадського патріотизму, але в практиці вдарило по життєвих інтересах канадців, бо американський фінансово-промисловий світ почав підтягати свій інвестиційний капітал з Канади, в наслідок чого настала там важка економічна криза з поважним безробіттям. Це й було причиною, що у вересні минулого року виграла в Канаді опозиційна до Трудо Проґресивно-консервативна партія і її голова Браєн Малруні став новим прем'єром. Це була радісна подія для канадських українців, бож новий канадський прем'єр заманіфестував був свою прихильність до українців своєю присутністю і своєю промовою на 4-му Світовому Конґресі вільних українців в Торонто.

Тільки вісім днів після перебрання влади Браєн Малруні полетів до Вашінґтону з відвидинами до Роналда Реґена з очевидною маніфестацією зміни канадської закордонної політики: відвороту від СССР і звороту до ЗСА. Поразка ліберального Трудо і перемога консервативного Малруні доповнила, так мовити, англомовний тріюмвірат: ЗСА, Великобританія і Канада — всі вони мають сьогодні при кермі влади ідеологічно споріднених лідерів. Це безумовно облегшує полагоджування поточних справ, які цікавлять ті країни, бо розмови між їхніми лідерами ведуться наче між приятелями, які мають повне взаємне довір'я. Недавні відвідини британської „залізної леді" Марґарет Тачер у Вашінґтоні і її виступ на засіданні з'єднаних палат Конґресу із заявою 100-відсоткової солідарности з політикою Реґена, включно з його проєктом „зоряної війни" — були наявним доказом дружньої атмосфери в сучасних американсько-британських відносинах. В минулу суботу, коли на 5-ій авеню в Ню Йорку відбувалася традиційна щорічна велика парада американців ірляндського роду, у славетній „День святого Патріка", президент Реґен полетів з ревізитою до Монтреалю, столиці провінції Квебеку, яку Малруні вважає за свій родинний осідок. Дводенні наради двох державних мужів торкалися різних справ, з яких найголовнішою була потреба удосконалити, пристосувавши до сучасної техніки, давній договір ЗСА і Канади про спільну систему „Швидкої перестороги на далеку віддаль". Ідеться про те, що як між ЗСА і Канадою нема штучних кордонів, так і нема їх між Канадою і ЗСА з одного боку та СССР з другого. Це полярна смуга, яка дозволяє Совєтському Союзові у випадку аґресії проти Заходу — перекидати свої далекосяжні ракети і далекопростірні бомбардувальники понад північний бігун до Канади і на американську Аляску. ЗСА і Канада належать до Північно-атлантійського оборонного союзу (НАТО), як єдині і дві позаевропейські країни, але вони мусять захоронити ще свій відкритий північний кордон від сторони СССР. Відвідини Реґена в Канаді були затісненням приязних взаємин між ЗСА і Канадою — це була добра подія для всього вільного світу.

Володимир Душник

Ізраїль і Ватикан

Відомий в Америці і Европі рабин Марк Г. Таненбавм, один із чільних провідників Американського жидівського конгресу, повернувся недавно з поїздки до Ізраїля, Італії й Ватикану. Він та його співтовариші місії повернулися до ЗСА і д-р Таненбавм подав цікавий огляд про відносини між Ватиканом і Ізраїлем.

На вступі свого звіту (див. „Ню Йорк Повст", з 28-го лютого ц.р.), автор пише, що не зважаючи на те, що Ватикан де факто визнає Ізраїль, — на його думку, — є дуже малі вигляди щодо відвідин Ізраїля Папою Іваном Павлом II в скорому часі. Згаданий автор пише, що ізраїльська амбасада в Римі є в сталому контакті з державним секретаріятом Ватикану, і що сотні католицьких священиків і монахинь з одобренням Ватикану, студіюють в Ізраїлі.

Запитаний автором, чому Ватикан не хоче встановити дипломатичних відносин з Ізраїлем, Папа дипломатично відповів, що Ватикан не може визнати держав, які є в стані війни із сусідами. Одначе, на думку автора, це була якраз „дипломатична" відповідь.

Згаданий автор переконаний, що сам Папа є дуже прихильно успосіблений у відношенні до Ізраїля. Минулого Великодня Папа у своєму Апостольському Листі „Редемпціоніс Анно" писав про Ізраїль і Єрусалим:

„Для жидівського народу, що живе в державі Ізраїля, що зберігає в цій землі такі цінні пам'ятки їхньої історії і їхньої віри, ми мусимо благати про бажану безпеку і спокій, що є правом кожного народу та умовин життя і поступу кожного суспільства..."

Автор тоді згадує про „дійсну" причину, чому Ватикан не може чи не хоче встановити дійсних дипломатичних відносин, визнаючи де юре державу Ізраїль.

Ватикан, на думку автора, боїться, що офіційне визнання Ізраїля змобілізує арабсько-мусулманських фанатиків, які будуть мститися на мільйонах арабських християн і африканських християн, які живуть переважно в мусулманських країнах Близького Сходу і Африки. Інші причини на перешкоді у визнанні Ізраїля Ватиканом — це ряд невирішених справ: статус Єрусалиму, справа палестинської автономії чи незалежности і т.п.

Але можливо, що найважливішою причиною, чому Ватикан вагається визнати Ізраїль — це політичні причини. Італія має дуже близькі стосунки з Ватиканом, як теж її в'яжуть дуже тісні економічні контакти з цілим рядом арабсько-мусулманських країн. Італія залежна щодо імпортування нафти, і щонайменше 85 відсотків нафти Італія імпортує з арабсько-мусулманських країн.

Понад 20.000 італійських робітників є затруднені в різних підприємствах Лівії, Центральний Банк Лівії має 17 відсотків капіталу в італійській фабриці самоходів „Фіят". Італія експортує всяку зброю і амуніцію до арабських країн, включаючи Лівію, не зважаючи на те, що Лівія є „експортером" тероризму.

Італійська економіка є в поганому стані і тому Італія мусить вдержувати економічні зносини з мусулманськими країнами, втримуючи прихильне становище відносно Ізраїля.

В такому більш-менш положенні є також Ватикан, який мусить йти впарі з Італією. Отже, не зважаючи на симпатичне наставлення до Ізраїля, офіційна політика Ватикану є реплікою політики італійського уряду, і тому можна припускати, що — як пише згаданий жидівський автор, — відвідини Папи Івана Павла II до Ізраїля не є в пляні Апостольської Столиці, тепер або в найближчій будуччині.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Теодор Терен-Юськів

ФОРТЕПІЯНОВИЙ РЕЧИТАЛЬ Т. ГРИНЬКОВА

Якби під леґітним подувом історично небувалої, теплої, соняшної погоди в Ню Йорку, культурна і добірна публіка, навіть й подальше від міста, прибула численно до Українського Інституту Америки 24-го лютого, щоб послухати гри добре відомого і люблeного піяніста Томи Гринькова. Це вже другий зі „Серії концертів клясичної музики"; першим бо був віольончельовий речиталь Нестора Цибрівського (автор цих рядків був відсутній на ньому, будучи тоді саме на виступі Британа).

Після деякої реорганізації, себто по виході з Інституту співака з Мет опери, баса Андрія Добрянського, справа організації концертів перейшла в компетенцію композитора Ігоря Соневицького та саме Томи Гринькова. Найважливішим у плянуванні культурно-музичної праці в Інституті було намагання, щоб цінні, переважно камерні концерти, що їх циллю є плекання і пропаґування, передовсім української музики, не перепинялись у своїм існуванні та ефективних продукціях. Це діло було наладнано, як можна ствердити, задовільно. А вже про саму працю і її висліди, посвідчить дальший плин часу.

Гриньків започаткував свою програму Моцартівською „Фантазією ц-моль". Хоч це і початковий твір виступу, проте заграв він його переконливо, з прецизією і стилевістю, защо слухочі нагородили піяніста рясними оплесками. Значить, зв'язок мистця з публікою заіснував зразу. „Прелюдія Фіс-дур" і „Прелюдія ц-моль" В. Барвінського були дальшими точками. Буває часом так, що найкраще виконання у концерті випаде вже і на самому початку. Можна вважати, що „Прелюдія Фіс-дур" була найбільш мистецько виконаною композицією української частини програми. Зі справжнім відчуттям ідеї композитора, ніжноспівно вивів піяніст цю чарівну чічку творчости Барвінського. Гарно випала, радше драматичного характеру „Прелюдія ц-моль" зі своїм швидкобіжним фразуванням.

Закінчувала першу частину програми одноразова і прекрасна „Соната г-моль" Л. Ревуцького. Це довший, глибокий, сповнений чудового музичного кольориту і медитативного настрою твір. Він не зовсім простий до виконання. Це дійсно перлина не тільки української, але і світової, фортепіянової літератури. Соната ця не дуже то легко і швидко сприймається слухачем. Однак чим її більше слухаєш, тим вона все кращою і принаднішою стає. Насправді її ніколи не можна наслухатись удосталь. В своїй формотворчій насназі Ревуцький створив твір хвилюючого степенування найніжніших людських почуттів, витонченого ліризму, тужливої елегійности, а теж розмашної патетики та бурхливого драматизму. Гриньків грає вже цю Сонату від кількох років і грає її чимраз то краще, як доказав і цей виступ. Його виконавча спроможність і інтерпретація поглиблюється з бігом часу і поступово кращає. Проте зразкове, а може навіть невершене виконання цієї композиції дає нам на платівці наша одноразова піяністка зі Львова, Марія Крушельницька (без споріднення зі співачкою Соломією. Вона дочка Тараса, одного з трьох синів відомого Антона Крушельницького, якого з синами нелюдсько знищила Москва). Слухаючи цю Сонату в її незрівняному виконанні можна сп'яніти. І треба вважати, що Гриньків зі своїм талантом і технічним вивінуванням є на шляху до такого ж височенного виведення цього твору в недалекому майбутньому. Публіка щиро оплескувала гру нашого піяніста, викликуючи його поворітьма до фортепіяну.

У другій частині речиталю почули ми дуже рідко виконувану „Українську баляду" чи пак фантазію на тему української народної пісні „Ой не ходи Грицю" Ф. Ліста. Гриньків заграв її цікаво: зовсім у повільному темпі і дуже вдумливо. Ця його гра принесла зі собою слухачам настрій і зворушливість. Назакінчення понеслись гомінкі акорди Лістової „Еспанської рапсодії". Тут замість угорського, попали ми в еспанський музичний елемент сповнений хвацького темпераменту. Гриньків виконав її з великою свободою і розмахом. З таким захопленням грає він тільки Нижанківського „Великі варіяції" чи Людкевичеву „Елегію". Публіка сприйняла закінчення концерту довготривалими оплесками, викликаючи піяніста знову і знову. Тому Гриньків завершив свій виступ „Ноктюрном ціс-моль" Шопена, що був відданий з ніжною розмрійністю. І ще раз були останні, вдячні оплески. Це була вартісна культурно-музична імпреза.

Д-р Мирон Куропась

КНИЖКА РАЄНА: СУМНІВНІ НАМІРИ?

(Переклала з англійського Л. Коленська)

I.

Якщо б колись уряд Совєтського Союзу надумався заплатити високопоставленому і видатному урядовцеві, щоб він написав книжку націлену на дискредитацію антикомунізму поміж американцями українського, литовського, латвійського і естонського походження, особливо тих, які втекли від комуністичного переслідування після Другої світової війни, за свою плату він не зміг би знайти більш відповідної особи як Аллена Дж. Раєна, мол., колишнього директора Бюра Спеціяльних інвестиґацій (ОСІ) при департаменті справедливости та автора книжки „Тихі сусіди".

Наміром А. Раєна є нас переконати, що єдиною ціллю його книжки є перестерегти американських громадян перед „тисячами" так званих воєнних злочинців, які після Другої світової війни прибули до З'єднаних Стейтів Америки, як і виправдати заходи ОСІ — їх засуджувати і депортувати. На мою думку, в Раєна — інша ціль. Я вважаю, що його заміром є кинути важку погану тінь на минуле всіх переміщених осіб та поставити під знак запиту чесність цих гуманітарних американців, які допомогли їм в їхній втечі від комуністичного ярма, та й ще й воскресити оте фальшиве поняття, що Америка і Совєтський Союз — у рівній мірі присвятились боротьбі, щоб знищити фашизм.

Згідно зі словами Раєна, — приблизно 116,000 балтицьких і українських переміщених осіб та 50,000 фольксдойчів прибули до ЗСА після Другої світової війни. Він пише: „Навіть, якщо б 5 відсотків із цих осіб брали участь у переслідуванні (жидів), — тоді тут знаходиться понад 8,000 воєнних злочинців". Він сам признається в тому, що „ці підрахунки ледве можна вважати, що вони базовані на урядовій статистиці, - їх справді треба розглядати, як припущення побудовані на не дуже точній основі". А. Раєн, однак, доходить до неправдоподібного висновку, що ці числа — „дають уже певну перспективу в площині питання скільки воєнних злочинців прибуло до цієї країни".

Відколи безпідставні і лиш здогадливі міркування ведуть до таких далекойдучих перспектив? Фіктивна бо статистика може довести лиш до фіктивних припущень і висновків. І хоч А. Раєн не опирається на документації, подаючи оці його 5 відсотків (це могло б легко бути 20 відсотків чи 2 відсотки), — це є цього роду „точна документація", що її вихвалює обгортка книжки і довкола чого А. Раєн побудував усю справу.

„Акт із 1948 року в справі переміщених осіб", — пише А. Раєн, — це був безсоромний, дискримінаційний витвір законодавства, написаний з цією метою, щоб по-можливості виключити з нього якнайбільше осіб, що оціліли з концентраційних таборів, а включити туди якнайбільше балтійців, українців та етнічну групу фольксдойчів" ...„Якщо б Конґрес хотів встановити такий закон, що статуя Свободи простягнула на привітання руку до послідовників і виконавців нацизму, то це йому вповні вдалося".

А. Раєн дійшов до жалюгідного висновку, що „привілеї першенства віддано групам із відомим тавром „коляборації", а це на те, щоб по-можливості перевірити якнайшвидше багато осіб, — і цим самим „переслухання поодиноких осіб відбулося побіжно і не точно". Як одне, так і друге є фальшивим висновком.

Не можна цьому заперечувати, що деякі українці і балтійці співпрацювали з німцями, але їхня кількість була куди менша від італійців, які співпрацювали з Гітлером на протязі цілої війни, чи совєтів, які активно співпрацювали з Гітлером в 1939 і 1941 роках; французи ж добровільно віддали свій цілий уряд у Віші під нацистський суверенітет і щоб допомогти німцям у їхніх воєнних зусиллях — вони постачали їм людей і матеріяльні ресурси; бельгійці, голляндці, норвежці і данці — це всі (в країнах), яких існували сповнені ентузіязму фашистські партії — перед і під час окупації нацистською Німеччиною.

З цією, очевидячки, різницею, що коли після війни Західня Европа відзискала свою незалежність, Східня Европа залишилась поневоленою. І у висліді — із Західньої Европи було лиш кілька біженців, а зі Східньої Европи — мільйони. Привілеї першенства віддано цим групам, які страждали двічі — спершу під совєтським ярмом, а відтак під гітлерівською Німеччиною. В обговоренні питань, що торкаються справи переміщених осіб, А. Раєн нічого про це не каже, створюючи враження, що вони покидали свою батьківщину разом з німцями, тому що підтримували нацистську справу, а не тому, що вже раз, закоштувавши життя під совєтським режимом, — погодились залишити все, щоб більше не жити під владою Москви.

Хоча нерадо, але А. Раєн признає, що було б неслушно, якщо б створилося таке враження, — він каже, — що більшість українців, балтійців та фольксдойчських еміґрантів брало участь у нацистських звірствах. „Фактично це число, що брало участь у переслідуванні в протиставленні до числа отих, що були лиш симпатиками, — пише він, — майже певно було мале, хоча ніколи нікому не буде відома справжня їх цифра".

Враження, що його передається непоінформованому читачеві таке, що в Европі було багато українців і балтійців, мовляв, симпатиків нацистського режиму, і „можливо" ці, які переслідували жидів були в меншості, але число цієї меншости залишиться назавжди великою невідомою. А. Раєн

(Продовження на ст. 8)

Валентина Єрмоленко

САТИРА В ТВОРАХ Т. ШЕВЧЕНКА

III.

Російський уряд від початку XIX сторіччя систематично завойовує середній Кавказ, заселений войовничим і вільнолюбними племенами: черкесами, осетинами, абхазами та іншими. Боротьба була дуже вперта і коштувала багато людських жертв з обох сторін.

„.... Отам-то милостиві ми,
Ненагодовану і голу,
Застукали сердешну волю
Та й цькуємо...
Лягло кістьми
Людей мутрованих чимало,
Всіх імператорів би стало
З дітьми і внуками втопить
В сльозах удов'їх. А дівочих,
Пролитих тайно серед ночі?
А матерніх гарячих сльоз,
А батькових, старих, кривавих?
Не ріки — море розлилось,
Огненне море...
Слава, Слава
Хортам і гончим, і псарям;
І нашим батюшкам царям! Слава!"

Приведені рядки мають композиційно закінчений характер. Після експозиції мотиву (в перших двох рядках) іде їдка сатирична метафора: Війна Миколи І порівнюється з кривавою царською забавою — цькування „Волі" спами. Переходячі до наступного композиційного відтінку — монологу, зверненому до народів Кавказу, Шевченко починає його також „Славою":

„І вам слава, сині гори,
Кригою окуті;
І вам лицарі великі...

Робить від це для того, щоб надати динамічности, підкреслити сарказм „Слави" царизму. В наступних рядках незвичайної сили досягає його іронія, що переходить в зле глузування:

„Ми не погани, —
Ми настоящі християни:
Храми, ікони
Усе добро — сам Бог у нас!
Нам тільки сакля очі коле:

Чого вона стоїть у вас
Не нами дана? Чом ми вам
Чурек же ваш, та вам не кинем,
Як тій собаці? Чом ви нам
Платити за сонце не повинні!

Німецький письменник Емануїл Райс, народжений в Україні, каже: „Чистота авторового обурення, відсутність будь-якої політичної інтриги роблять ці рядки невідпорними". А ось малюнок тодішньої (та й теперішньої) Росії, як тюрми народів:

„Як би ви з нами подружили,
Багато б дечому навчились.
У нас же й світа як на те —
Одна Сибір неісходима!
А тюрем? А люду? Що й лічить!
Од молдованина до фіна
На всіх язиках все мовчить,
Бо благоденствує!

Все покажем! Тільки дайте
Себе в руки взяти.
Як і тюрми мурувати,
Кайдани кувати,
Як їх носить, і як плести
Кнути узловаті, —
Всьому навчим! Тільки дайте
Свої сині гори, —
Останнії бо взяли вже
І поле, і море!

З цього бачимо безмежний месіянізм Росії, тверду віру в свою досконалість і в те, що тільки Росія може дати іншим народам культуру, освіту й добробут; в дійсності ж дає далеко культурнішим народам: тюрми, кайдани, кнути, брехню й аморальність. Це політична сила, що розкладала і розкладає світ. Поет не витримує іронічної інтонації й кидає в обличчя ворогові:

„.... Ми по закону!...
По закону апостола
Ви любите брата?
Суєслови, лицеміри,
Господом прокляті!
Ви любите на братові
Шкуру, а не душу,
Та й лупите по закону:
Дочці, на кожушок,
Байстрюкові на придане,
Жінці на патинки,
Собі ж на те, що не знають
Ні діти, ні жінка!

У цій поемі Шевченко сказав все те, що міг він сказати як поет. Менше ніж через місяць після написання „Кавказу" — 14-го грудня 1845 року Шевченко закінчує „І мертвим і живим і ненародженим землякам моїм в Україні і не в Україні моє дружнєє посланіє". У відміну від „Кавказу" з його загальноросійською тематикою, посланіє Шевченка можна назвати національною сатирою, бо виникло воно цілковито на українському ґрунті й заторкує ряд гострих питань соціяльно-політичного життя України того часу. Це є висококудожня сатири й свого роду соціяльний документ в якому відбувається складний етап розвитку суспільної думки в Україні. В цій поемі Шевченко звертається до сучасного йому українського панства, нащадків козацької старшини, з якими він ближче познайомився, побувавши 1843 і потім 1845 році на Лівобережжі. Хоч поет і знайшов там людей гарних, поступових, гуманних в поводженні з кріпаками, навіть патріотів українських, але більшість з них заглибилась в своїх матеріяльних інтересах і була позбавлена всякої ідейности, в тому українського патріотизму і національної свідомости, а з своїми кріпаками поводилась жорстоко й визискувала їх.

„І світає, і смеркає,
День Божий минає,
І знову люд потомлений,
І все спочиває.
Тілько я, мов окаянний,
І день і ніч плачу
На розпуттях велелюдних
І ніхто не бачить,
І не бачить, і не знає, -

Оглухли, не чують
Кайданами міняються,
Правдою торгують,
І Господа зневажають, —
Людей запрягають
В тяжкі ярма. Орють лихо,
Лихом засівають...

(Продовження буде)

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Ч. 3. БЕРЕЗЕНЬ 1985

Р. Татарський переобраний головою Окружного Комітету УНСоюзу в Дітройті

Різноманітні темою Загальні збори Окружного Комітету УНСоюзу в Дітройті відбулися в неділю, 24-го лютого ц.р. Вже самим приміщенням звертали на себе увагу союзовців і громади, бо відбувалися вперше у залі новозбудованого „Українського Села", оселі для старших віком.

Р. Татарський

Голова Округи, а також головний радний Роман Татарський, відкриваючи наради, привітав головного предсідника УНС д-ра Івана Флиса, членів Управи, представників 10-ти складових відділів та союзовців-гостей. Після ствердження правосильности Загальних зборів та вшанування пам'яті покійних союзовців на протязі каденції, вибрано президію зборів у складі: Роман Татарський, предсідник, Роман Лазарчук, секретар.

Петро Залуга прочитав докладно списаний протокол з минулорічних Загальних зборів, який прийнято з признанням для секретаря.

Звітування розпочав голова Управи Роман Татарський. У сконденсованій формі свого звіту він охопив усю діяльність Окружного Комітету на протязі каденції. Зокрема підкреслив він наскрізь успішне ювілейне відзначення 90-ліття УН Союзу, „Свободи" та роковини „Українського Тижневика" і „Веселки". Ювілейні відзначення в Дітройті були другими під оглядом урочистости та чисельности після загальнокрайових, що їх влаштувала Головна Екзекутива УНС. Він вказав на акції в справі приєднання нових членів; участь у нараді братських союзів Мишигену; участь у нарадах Головної Екзекутиви УНС; поїздка на Союзівку; співпраця з місцевими громадськими установами і, врешті, початки організування Конвенційного комітету. Вказав на успіхи та невдачі в часі каденції, підкреслив взірцеву співпрацю членів Управи та висловив подяку тим, які вклали найбільше праці в діяльність Округи.

Заступниця голови Ольга Марущак коротко заявила, що голова був настільки діяльний на протязі цілого часу, що їй не довелося його заступати. Натомість працювала в інших ділянках, про що згадував голова й, мабуть, скажуть інші референти.

Зі звіту секретаря Романа Лазарчука виявилося, що Управа відбула сім засідань „Союзову зустріч" на „Діброві" та цілу низку засідань Ювілейного комітету. Крім протоколів, оформлював він ділові листи, заклики, привіти й інше, а крім того, допомагав Управі там, де було потрібно.

Ярослав Базюк, фінансовий референт, склав точний звіт із фінансового діловодства Управи та окремого Ювілейного комітету. Прибутки Управи становили лише банкові відсотки, а прибуток з ювілейних відзначень був 5,245 дол.; витрати — 4,855 дол., чистий прибуток у сумі 389 дол. передано до каси Округи. На протязі каденції, до речі, як кожного року, Окружний Комітет призначає датки на різні суспільні потреби, так і цим разом виасигновано певні суми на СКВУ, Громадський Фонд, Стипендійний фонд ім. Марусі Бек, статую „Свободи" та інші цілі. В касі на день звіту залишилось 326 дол. Крім ведення фінансового діловодства, секретар працює майже в кожній ділянці, де тільки потрібно.

Організаційний референт Петро Залуга у своєму звідомленні вказав на трудноші організаційної роботи. Громадське розбиття охопило тільки ту частину громади, серед якої вже небагато проспектів. Досі ми не знайшли дороги до тут народженого покоління, серед якого безліч молодших віком, що могли б стати членами УНСоюзу. Поки не піднайдемо відповідного підходу до цієї частини нашої громади, не можемо розраховувати на більші організаційні успіхи. Тих 116 членів, якими осягнуто 67 відсотків призначеної квоти, його зовсім не вдоволяють. Але, беручи до уваги економічні умовини в Мишигені, брак обласного організатора в окрузі та пасивність деяких секретарів, кращих успіхів не можна було мати.

Василь Папіж, референт інформації і преси, в своєму загальному огляді суспільно-громадського життя в метрополії Дітройту вказав на важливі громадські акції та імпрези, в яких він був репрезентантом УНСоюзу, підкреслюючи значення УНС як суспільно-громадської установи, а не тільки забезпеченевого товариства, як дехто намагається до того його звести. В цьому сенсі він дописує до „Свободи" та інших часописів; оформлює щомісячні „Вісті Відділу УАКРади" в „Дітройтських Новинах"; підготовляє щотижневі вісті з життя українців в діяспорі до радіомовлення „Пісня України". Крім того, працював в Управі там, де була потреба.

З рамени Контрольної Комісії звітувала її голова Ольга Марущак. Перевірка всього діловодства Управи виявила, що протоколярний секретар Роман Лазарчук, а також фінансовий референт Ярослав Базюк доловодство ведуть взірцево, за що їм належиться признання.

Безпосередньо після звітування промовляв головний предсідник УНС д-р Іван Флис, який найважливішою справою вважає організаційну ділянку. Головній Екзекутиві відомі організаційні трудноші в терені, але слід взяти до уваги, що із приєднаних 116 нових членів в нашій окрузі чотири секретарі приєднали 98 членів, інші мало, а деякі — ні одного. Можливості кожного секретаря однакові, тож про деяких висловився головний предсідник із признанням, а про інших з оправданою вимогою. Від кільканадцяти років членство в усіх братських союзах зменшується, в тому також в УНС. Тому ми мусимо докласти всіх зусиль, щоб зменшення членства УНС заповнювати новими здобутками. Під фінансовим оглядом УНС постійно зростає. Його майно перейшло 52 мільйони дол. Українська Будівля щорічно приносить більші зиски. Тому УНСоюз може кожного року приділяти більші дотації на суспільні потреби, приділяти більше стипендій студіюючій молоді, доплачувати до видання „Свободи" (минулого року 605,000 долярів) та допомогати Союзівці. В останньому часі приділено один мільйон долярів на будову мешкань для старших віком людей. Дуже швидко почнеться будова, а за нею поселення наших людей у своєму середовищі.

Закінчуючи, д-р І. Флис

(Закінгення на стор. 5)

ЗА ДАЛЬШУ РОЗБУДОВУ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАВЖДИ І ВСІМ НА ПОТРЕБУ

ЗАКЛИК ДО УЧАСТИ В ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНІЙ ОРГАНІЗАЦІЙНІЙ КАМПАНІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Уся 100-літня історія Американської України доказує і переконує, що своє оформлення та свій розвиток вона завдячує нашим Церквам, а в суспільно-громадському відношенні в головній мірі сьогодні вже 91-річному Українському Народному Союзові, цій справжній „Українській заморській твердині" — як його назвали вже його піонери. Він бо, Український Народний Союз, своєю службою своїм членам, своїй громаді та своєму народові в усіх відношеннях, зокрема ідейному, організаційному та господарському, був у минулому та є сьогодні справжньою організацією усім на потребу. Це доказує також і його минулорічна активність, з якої для пригадки згадаємо:

В ідейному відношенні УНСоюз також у минулому році в своїх активностях керувався своїм християнським світоглядом в оцінці добра і зла та в практичних висновках з цього.

Організаційно УНСоюз непохитно обстоював і практично здійснював свою засаду народоправства і народовладдя, виконуючи волю більшости. Приєднанням у тому році 2,190 нових членів, УНСоюз скріпив не тільки свої організаційні ряди, але і організаційні ряди всієї нашої українсько-американської громади та її потенціял.

Як організація усім на потребу, УНСоюз тільки в одному минулому році виплатив, між іншим, 52,000 дол стипендій потребуючим студентам — членам УНСоюзу, видав десятки тисяч долярів на потреби наших харитативних, виховних, культурних і подібних установ, встановив одномільйонову фундацію на наукові і літературні праці, збільшивши при цьому до 52,134,655 долярів загальне майно своїх членів.

Продовжуючи свої періодичні видання: щоденник „Свобода", англомовний „Український Тижневик" та дитячий місячник „Веселка" і щорічник „Альманах УНС", УНСоюз у минулому році додав до своїх книжкових публікацій книжку А. Драгана: „Шевченко у Вашінгтоні", що є документальною історією поставленого — з почину та при рішальній участі УНСоюзу — пам'ятника Кобзареві України в столиці Америки. У книжці подана також історія відбутої з нагоди відкриття пам'ятника 20 років тому, „битви за Шевченка", що відбулася між диктаторами 200-мільйонової рабовласницької совєтської імперії, та їх вислужників в Києві по одному боці, а проводом та діячами 2-мільйонової вільної української громади в Новому Світі, по другому боці. Цю битву совєтські рабовласники та їх вислужники ганебно програли, а документальне з'ясування цієї події у виданій УНСоюзом книжці викликало чи не найлютіший в останніх роках відгомін у пресі совєтських поневолювачів та їх вислужників.

Це тільки деякі приклади з діяльности УНСоюзу, цієї організації усім і завжди на потребу, в минулому році.

Продовжуючи таку свою активність, Головний Екзекутивний Комітет УНС уже в цьому році виніс та поступово здійснює відповідні рішення, між ними і такі коштовні, як збільшення до одного мільйона долярів загальної суми виплати дивіденди своїм членам, як і призначення одного мільйона долярів на побудову відповідного дому для мешканевих приміщень для сеньйорів УНСоюзу.

Очевидно, що продовжування і дальше розгортання та скріплювання таких активностей і такої служби своїм членам і своїй громаді можна здійснювати тільки при рівночасному організаційному і фінансовому ростові УНСоюзу. Мавши це на увазі, Головний Екзекутивний Комітет рішив проголосити на цей 1985 рік нову організаційну кампанію, з метою придбати нею для УНСоюзу щонайменше 4,000 нових членів, забезпечених на щонайменше 10 мільйонів долярів. А тому, що в наступному 1986 році має відбутися вже 31-ша з черги звичайна Конвенція УНСоюзу, то цьогорічна організаційна компанія є вже передконвенційною, бо її кінцевий вислід матиме поважний, якщо не рішальний, вплив на вибір конвенційних делегатів та на підготову і вислід тієї Конвенції, від чого в поважній мірі залежатиме також дальша доля самого УНСоюзу, цієї організації усім і завжди на потребу, як і доля всієї нашої громади в Новому Світі, в ЗСА і Канаді.

Проголошуючи цю передконвенційну організаційну кампанію, Головний Екзекутивний Комітет гаряче закликає всіх членів, зокрема, урядовців відділів і Окружних комітетів УНСоюзу, до найбільш відданої і активної участи в ній, бо тільки невпинним організаційним і фінансовим ростом і розвитком УНСоюзу можемо запевнити продовжування і дальше розгортання його традиційної служби своїм членам і своїй громаді та його допомогу нашому українському народові в чому він уже має історичні заслуги.

Щасти нам, Боже!

Головний Екзекутивний Комітет УНС

Іван Флис,
головний предсідник
Мирон Куропась
заступник головного предсідника
Ґльорія Пашен,
заступниця головного предсідника
сен. Павло Юзик,
головний директор для Канади
Володимир Сохан
головний секретар
Уляна Дячук
головний касир
Степан Гавриш
головний організатор

Джерзі Сіті, Н. Дж., березень 1985 року.

Вступайте в члени УНС

М. Хоманчук знову очолив Окружну управу УНС

Учасники Річних зборів Округи УНС в Ню Йорку.
Світлив Осип Старостяк

Ню Йорк (в.л.). — В четвер, 28-го лютого ц.р., у приміщенні Українського Спортового Клюбу при Другій авеню, відбулись Річні загальні збори Окружного Комітету відділів Українського Народного Союзу з участю 49-ох представників відділів, конвенційних делегатів, зацікавлених гостей і членів Головного Уряду в особах головного предсідника д-ра Івана Флиса, головного організатора Степана Гавриша і почесного члена Головного Уряду Марії Душник, на яких присутні знову переобрали Миколу Хоманчука на голову Округи. Крім нього, до Управи Окружного Комітету увійшли: Михайло Юзенів, Марія Кульчицька - заступники голови; Олена Гентіш - секретар; Василь Расяк - касир; Іван Пригода, Іван Хома - організаційна комісія; ред. Володимир Левенець і М. Душник — преса; Степан Чума, Стефанія Рудик — імпрезова комісія; Григорій Полчий, Мирон Залінський - вільні члени; до Контрольної комісії були обрані: Роман Крупка, Евстахія Мілянич і Іван Яремчук.

Микола Хоманчук

Зборами провадила президія: мгр Іван Винник, голова, М. Юзенів, секретар, який опісля прочитав фахово списаний протокол з минулорічних Загальних зборів. Список нової управи приготовила Номінаційна комісія в особах: І. Яремчук Петро Шкафаровський, І. Пригода, С. Рудик і М. Різник. Збори відкрив і коротко позвітував перед членством голова М. Хоманчук, який подякував членам управи за співпрацю, особливо за організаційну ділянку і підготову бенкету для відзначення 90-річчя УНСоюзу. Він привітав теплими словами членів Головного Уряду і попросив присутніх вшанувати світлу пам'ять касира Округи Василя Цюпи який помер після тяжкої хвороби між каденціями. За касира звітував М. Юзенів, який заявив, що імпреза 90-річчя була дещо дефіцитова, але завдяки допомозі і співпраці Екзекутивного Комітету УНС каса Округи не дуже потерпіла. Сальдо на день зборів становить 506,63 долярів. За Контрольну комісію звітував Р. Крупка, який поставив внесок на уділення абсолюторії уступаючій управі.

Головний організатор С. Гавриш тим разом говорив майже виключно про рух членства, залишаючи інші справи головному предсідникові д-рові І. Флисові. Він заявив, що Округа об'єднує 32 відділи УНС, що нараховують 4,600 членів. Квота округи для приєднання нових членів в 1984 році була 280 членів, приєднано тільки 124 на загальну суму 390,000 долярів. Найбільше членів придбали: І. Пригода 17, М. Кульчицька 15, Зиновія Зарицька 11, М. Душник традиційних 10 кожного року, Е. Мілячнич 10; 17 секретарів приєднали менше як 10 членів, а 10 Відділів не придбали ані одного члена. Округа виконала квоту на 44,2 відсотка. В 1985 році Округа має ту саму квоту, але організаційна компанія іде пиняво. В січні приєднано тільки два члени, в лютому 10, сам голова М. Хоманчук приєднав 5 членів і тому треба висловити йому подяку.

При тому С. Гавриш поінформував присутніх про загальні організаційні справи УНС, кажучи, що, не зважаючи на різні трудноші, справу приєднання нових членів можна поправити. Членство УНС в загальному становить 79,744 члени. Фінансова господарка УНС є стабільна і майно становить тепер 52,134,655 долярів. Головний Уряд УНС збільшив відсотки і в 1985 році буде виплачено з каси один мільйон долярів „дивіденди", більше як одну третину зібраних в 1984 році вкладок.

Головний предсідник д-р І. Флис привітав усіх присутніх від членів Екзекутивного Комітету і поінформував зібраних про всі аспекти праці УНС — рух членства, збільшення приходів з Української Будівлі, Союзівку, фінансову здорову базу, свої спостереження з терену, добре зорганізований бенкет в Баффало, пожертву УНС в сумі 5,000 долярів на голодуючих в Етіопії, з поясненням для кореспондентів американських газет, що ніхто так болюче не відчуває трагедії голоду, як українці, які втратили від штучно зорганізованого Москвою голоду понад сім мільйонів своїх земляків, переважно селян, найсвідомішого національно елементу. Він закликав також союзівців до збільшеної активности на організаційному відтинку.

М. Душник звернула увагу на українських професіоналістів, які багато користаються послугами УНС, зокрема виданнями - „Свободи" і „Українського Тижневика", але не вступають в членство. Закликала більше розголошувати курси і табори на Союзівці, бо ми починаємо втрачати зв'язок з молоддю, а цього не повинно бути.

Деякі члени забирали голос у дискусії і ставили різні питання членам Головного Уряду. С. Чума і С. Рудик звернули увагу, що „Свобода" поміщує багато реклямових матеріялів тих організацій, які не вважали навіть за потрібне підтримати бенкет з нагоди 90-річчя УНС; Е. Мілянич цікавилась вкладом союзових грошей в Українську Будівлю; інші члени нарікали на доставу „Свободи" і давали свої поради, як зарадити лихові; Галя Кілер рекомендувала друкувати всякі поради в пресі.

На закінчення І. Винник подякував членам головного Уряду за участь у Зборах і закликав дорожити всякими українськими установами, особливо такими потенційними як УНСоюз. Він, після короткого кінцевого слова М. Хоманчука, який подякував за перевибір, закрив збори і запросив присутніх на перекуску, що нею гостила учасників управа Округи.

Ю. Баранюк переобраний на голову Нюаркської Округи

Нюарк, Н. Дж. (с.г.) — У неділю, 3-го березня ц.р., тут в залі Чорноморської Січі відбулися Річні збори Окружного Комітету відділів УНС Нюаркської Округи, у висліді яких через аклямацію переобрано на голову заслуженого довголітнього союзового діяча Юліяна Баранюка.

Збори відкрив голова Ю. Баранюк, привітав присутніх союзовців, а між ними Степана Гавриша, головного організатора УНСоюзу, адвоката Нестора Олесницького, головного контролера, Андрія Кейбіду, головного радного та просив присутніх хвилиною мовчанки вшанувати покійного секретаря 234-го Відділу сл.п. Івана Іваника. Прочитавши денний порядок Ю. Баранюк зарядив вибір президії для переведення зборів. Одноголосно головою президії обрано мгра Володимира Сенежака, а протоколянтом Романа Лапичака. Подякувавши за довір'я, мгр В. Сенежак зарядив вибір Номінаційної комісії, яку обрано в такому складі: Володимир Боярський, голова, Володимир Шпирка і Мирослав Дереш - члени. Після цього відбулося звітування членів Управи.

Про діяльність праці цілости Округи вичерпний і добре опрацьований звіт склав голова Ю. Баранюк, а його доповнили секретар Олександер Лісевич та касир Володимир Боярський. Інформуючи про працю Управи, голова Ю. Баранюк подав різні дати: 1-го квітня 1984 року, коли заходом Екзекутивного Комітету відбувся в Карнегі Гол в Ню Йорку концерт української симфонічної музики, присвячений 90-річчю УНСоюзу, то на цей концерт Нюаркська Округа мала три автобуси гостей, а найбільша заслуга в тому була Осипа Труша і Мирона Стебельського.

Голова поінформував також про відбутий бенкет в Джерзі Сіті для вшанування союзового ювілею, що був приготований чотирма Округами стейту Ню Джерзі. Він подякував також головному радному Андрієві Кейбіді за відбуту прогульку автобусом на Союзівку. Говорячи про організаційну працю Округи, він відчитав поіменно всіх секретарів і подав, хто і скільки придбав нових членів у минулому році. Разом Округа придбала 78 нових членів, забезпечених на 497,000 долярів. На 19-ть відділів, приналежних до Округи, був лише один, 490-ий, який не придбав ні одного члена. Висловом подяки всім членам Управи за гарну співпрацю закінчив свій звіт голова Ю. Баранюк.

Секретар Округи О. Лісевич поінформував, що був учасником всіх нарад членів Окружної Управи, річних й організаційних нарад Округи, як рівнож провадив книгу протоколів. Касир В. Боярський інформував про фінансову господарку Округи. Він заявив, що фінансовий стан Округи є незадовільний, а це тому, що вже два роки не відбулися „Союзові дні", із яких Округа мала прибуток.

За Контрольну комісію звітував Володимир Шпирка, який заявив, що Управа працювала дуже добре і в зв'язку із цим поставив внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі із признанням. Тому що не було дискусії над звітами, негайно приступлено до вибору Управи і Контрольної комісії на біжучий рік у складі як вже згадано, головою обрано Ю. Баранюка, заступником Ярослава Леськова, секретар - Осип Сташків, касир - Володимир Боярський і Ольга Осередчук - імпрезовий референт; Контрольну комісію очолив мгр Володимир Сенежак, а членами обрано Василя Гнатіва, Михайла Цяпку, Юлію Демчук, Володимира Шпирку і Ярослава Дереша; на членів Управи обрано — Стефанію Стеців, Анну Твардовську, Андрія Кейбіду, Михайла Отрока, Семена Чорномаза, Михайла Хитру, Василя Осадчука, Теофіля Клебана, Володимира Роговського і Осипа Труша.

Потім предсідник зборів запросив до слова представників Головного Уряду. Першим говорив адвокат Нестор Олесницький, який дав інформацію про будову приміщень на Союзівці для сеньйорів, членів УНСоюзу. При тому він заявив, що на ту ціль Головний Уряд під час надзвичайних нарад призначив 1,000.000 долярів. Головний радний А. Кейбіда також заторкнув цю справу, пригадавши, що під час „Дня Батька" в неділю, 16-го червня, на Союзівці відбудеться „Союзовий День", присвячений батькам. Останнім говорив головний організатор Степан Гавриш, який привітав всіх присутніх від Екзекутивного Комітету, привітав новообрану Управу та побажав успіхів в праці. Він також передав привіт від голови Пасейської Округи Івана Хомка, а відтак сконденсовано поінформував присутніх про загальну працю цілости Союзу поодиноких ділянок праці, а найбільше часу присвятив організаційній ділянці. Він апелював до присутніх союзовців посилити організаційну працю і при тому подав технічні поради у підшуканні кляс забезпечення для нових проспектів.

Після доповіді С. Гавриша відбулася речева дискусія, під час якої дискутанти заторкнули різні справи. У точці внесків одноголосно схвалено виплатити із каси Окружного Комітету 50 дол. для Комітету Тисячоліття Хрищення України Гарвардського Проєкту під патронатом СКВУ і 25 дол. для Комітету „Американці в Обороні Людських Прав в Україні". Також у точці внесків голова 214-го Відділу УСТ „Чорноморська Січ" Осип Сташків відчитав побажання Управи згаданого відділу до Головного Уряду УНСоюзу, який мав би подбати про те, щоб в „Українському Тижневику" була впроваджена англомовна сторінка з матеріялами українських спортових осередків.

Перед закінченням нарад мгр Володимир Сенежак повідомив, що З'їзд Сеньйорів відбудеться на Союзівці у часі від 27-го до 31-го травня ц.р. Він також поінформував, що лише ті сеньйори можуть одержати кімнати на Союзівці під час з'їзду, які є членами УНСоюзу.

Наради закрив переобраний голова Ю. Баранюк, подякувавши за довір'я і закликав до посиленої організаційної праці, а відтак запросив всіх до перекуски, яку приготувала Управа Округи.

Михайло Лоза

90-літній ювілей УНС у Баффало

На своєму віці Український Народний Союз відзначав уже не один ювілей, використовуючи для цього звичайно повні декади, або декади з півдекадами свого існування. Рік тому, 22-го лютого 1984 року, УНСоюзові сповнилося 90 років. З цього приводу 1984 рік проголошено ювілейним роком УНС.

Не знаю, як українська баффалівська громада відмічувала ювілеї УНС давніше, перед приїздом так званої нової еміграції. Коли ж мова про пізніші часи, не пригадую собі більших імпрез, якими б наша громада віддала шану Батькові-Союзові. Однак, знаю, що покійний уже голова найбільшого на нашому терені 127-го Відділу УНС Ілля Була не раз леліяв за свого життя думку влаштувати свято УНС, як то кажуть, на ширшу скалю. Його мрія здійснилася аж тепер, кільканадцять років після його смерти (помер 14-го березня 1970 р.).

Коли давати загальну оцінку імпрезі, якою відзначено 90-літній ювілей УНС в Баффало 10-го лютого 1985 року, можна сміло сказати, що цією імпрезою баффалівська громада надолужила свої недотягнення, гідно вив'язалась із своїх заборгувань в попередніх декадах.

Відзначенням 90-літнього ювілею УНС зайнявся в Баффало Діловий Комітет, що його творили: Роман Конотопський, голова (Округи); інж. Богдан Пашковський, заступник голови (голова 360-го Відділу); Василь Шарван, заступник голови (голова 127-го Відділу); Василь Сивенький, секретар; Михайло Гнатів і Дмитро Пітолай, організаційні референти; Марія Гаравус, Ірина Гнатик і Петро Гаравус, фінансові референти. Містоголову В. Шарвана наділено ще обов'язками програмового референта.

Імпреза, якою вшановано УНС, мала характер концерту й бенкету. Відбулася вона в Українському Домі „Дніпро", а почалася о год. 3-ій по полудні. Відкрив її програмовий референт В. Шарван. З'ясував він при тому ціль і суть святкувань та в загальних рисах накреслив образ соленізанта — УНСоюзу. Імпрезу розпочато й закінчено з Богом. Молитву напочатку провів о. митрат д-р Павло Івахів, а накінці — о. протоієрей Богдан Сенцьо. Після відкриття імпрезою керував д-р Андрій Дякун. Пред основною промовою, що її виголосив запрошений на це Свято головний предсідник УНСоюзу д-р Іван Флис, промовляв ще голова Ділового комітету Роман Конотопський. Промови доповнялися, а разом ясно насвітлили ролю і значення для української еміграції і українського народу взагалі цієї Заморської Твердині, якою є Український Народний Союз.

З огляду на те, що на залі були люди, які слабо, або взагалі не володіють українською мовою, д-р Іван Флис виголосив частину своєї промови по-англійськи. Ця частина, однак, творила замкнену для себе цілість. В ній, тобто в англомовній частині, промовець пригадав, у яких несприятливих умовинах доводилось колишнім піонерам організувати УНС, а згодом його розбудовувати.

При кінці своєї промови д-р Флис звернув увагу на символіку емблеми УНС, на якій сплітаються три прапори: український, американський і канадський, а на держаках прапорів спочивають у дружньому стиску дві руки. Значення символіки: українці, які проживають в ЗСА і Канаді, є громадянами тих країн, мають американські чи канадські пашпорти, але серця й душі у них — українські.

Після промов майстер церемонії д-р Андрій Дякун представив гостей за головним столом: д-р Іван Флис, о. д-р Павло Івахів, о. протоієрей Богдан Сенцьо з дружиною Катериною, о. Дмитро Лаптута, о. Джефрі Родеґеро, Даша Процик, голова Відділу УККА, Леонід Царик, голова Відділу УАК Ради, Володимир Довганюк (гість з Торонто), Роман Конотопський, Василь Шарван з дружиною Марією, інж. Богдан Пашковський з дружиною Марією, маестро Мар'ян Борачок (від АДУК) з дружиною Ярославою, Михайло Мохнач (від УБС), Степан Душенко (від СУК „Провидіння"), Богдан Юрків (від УНПомочі). За головним столом сиділи також д-р Андрій Дякун і його дружина д-р Гертруда Дякун. Майстер церемонії представив ще присутніх на залі представників місцевих організацій, товариств та установ, а було їх приблизно 50. Були письмові привіти. З усними привітами виступили тільки голова Відділу УККА Даша Процик і голова Відділу УАКРади Леонід Царик.

Концертова частина була багата, може й забагата, й через те вся імпреза протягнулася дещо довше. В програму концерту входили: виступ хору ОЖ ОЧСУ „Мрія" під керівництвом Наталії Процьків-Бабицької у фортепіяновому супроводі Івана Доценка; скрипкове сольо Григорія Доценка в фортепіяновому супроводі брата Івана; виступ квартету „Галичанки" під проводом мгр Християни Мороз і у фортепіяновому супроводі Давида Біловуса; виступ мішаного хору „Бурлаки" під керівництвом Михайла Проценка, фортепіяновий супровід Ольги Алексевич-Лавні.

Хор „Мрія" проспівав три пісні, квартет „Галичанки" — три; хор „Бурлаки" — чотири. Скрипаль Григорій Доценко виконав дві речі.

Концерт, на мою думку, був успішним. Своє признання для виконавців слухачі висловлювали рясними оплесками.

Апаратурою для озвучення залі справно керував Мирослав Маланяк.

Музичну частину концерту розділив своїм виступом знаний на терені Канади й ЗСА український актор Володимир Довганюк, який розвеселював публіку в ролі Гриця Зозулі. Його легка сатира відносилася здебільша до загальних справ, але то тут, то там брав він також „на язик" дещо з місцевих відносин. Немало уваги присвятив Гриць Зозуля УНСоюзові і його президентові.

Немає сумніву в тому, що урочистого характеру Ювілеєві надало мистецьке оформлення сцени і тла головного стола. Декорації виконав мистець Мар'ян Борачок.

Зробили б ми кривду паням, які приготовляли обід, коли б не висловилися похвально про їхню працю: обід був багатий і смачний, а обслуга справна й акуратна.

Після обіду роздано нагороди заслуженим секретарям Відділів Баффалівської Округи. Нагороди вручав головний предсідник УНС д-р Іван Флис в асисті Романа Конотопського, Василя Шарвана і д-ра Андрія Дякуна. Нагороджені були Марія Гаравус, Іван Гаврилюк, Ірина Гнатів, Марія Дикий, інж. Роман Свистун. Крім нагород, роздано ще пропам'ятні грамоти тим членам УНС, які вписалися до нього 50 і більше років тому. Таких членів на терені Баффалівської Округи є 22.

Імпрезу закінчено многоліттям для Українського Народного Союзу і його головного предсідника д-ра І. Флиса та українським національним гимном.

* * *

Цей допис хотілось би закінчити кількома рефлексіями, які насувалися в часі імпрези. Припускаю, що організаторам імпрези довелося побороти чимало труднощів, щоб втихомирити розбурхані від деякого часу хвилі нашого громадського життя і зібрати людей різних поглядів під один дах. Показалося, що можна „тягнути в один гуж", як висловився гетьман Іван Мазепа, можна зреалізувати ідею, вкладену в емблему УНС, можна на знак єдности подати і потиснути собі руки.

Головний предсідник д-р І. Флис промовляє на бенкеті; поруч нього сидить Р. Конотопський.

Володимир Довганюк — Гриць Зозуля

Квартет „Галичанки"

М. Захарка переобрано на голову Пертамбойської Округи УНС

Менвілл, Н.Дж. (с.г.) — У неділю, 24-го лютого ц.р., тут у залі УКЦеркви св. Михаїла відбулися чергові Річні збори відділів УНСоюзу Пертамбойської Округи. Збори відкрив голова Округи Михайло Захарко, який привітав присутніх союзовців і відчитав денний порядок нарад. Відтак приступлено до вибору президії для переведення зборів. На бажання присутніх предсідником зборів обрано Корнила Галушку, а протоколянтом Василя Бойка. Протокол з останніх Річних зборів читав Михайло Захарко, тому що секретарка Округи Дарія Оріховська була перешкоджена родинними обов'язками. Протокол був добре опрацьований і прийнятий без застережень.

М. Захарко

Після цього звітували члени Управи. Першим звітував голова Михайло Захарко, який обширно поінформував присутніх про проведену працю Управою Округи в звітовому році. Він сказав, що Округа в ювілейному році Батька Союзу мала в пляні придбати 100 нових членів, а придбано 80 членів і тим виконано квоту на 80 відсотків. Він висловив подяку тим відділовим урядовцям, відділи яких причинилися до цього успіху, а головно згадав 26-ий Відділ у Тамс Ривер, який придбав 40 членів; 372-ий Відділ в Плейнфілд, секретарка якого Софія Лонишин придбала 10 членів. Потім він поінформував, що як голова репрезентував Округу 19-го лютого в Шамокіні, Па., де святочно вшановано заходом Екзекутиви 90-річний ювілей УНСоюзу. Відтак 1-го квітня був на концерті в Карнеґі Гол. Н.Й., де відбувся концерт на честь ювілею УНСоюзу. Як голова чотирьох Округ стейту Ню Джерзі для влаштувань союзових імпрез він очолював святочний Комітет бенкету, що відбувся в Джерзі Сіті, пресвяченого 90-літтю УНС. Як голова чотирьох Округ він заступав їх також під час бенкету 23-го вересня у Філядельфії, що був присвячений ювілеєві Союзу. Він був учасником дводенної Конференції голів Округ, що відбулася на Союзівці. Речевий звіт голови доповнив касир Округи Іван Бабин, який вичерпно поінформував присутніх про фінансовий стан майна Округи. За Контрольну комісію звітував Юрій Лонишин. За його словами, книговодство Округи є ведене взірцево. У зв'язку із цим, він поставив внесок на уділення абсолюторії членам уступаючої Управи. По звітах були деякі запити до членів уступаючої Управи, а одержавши вияснення від голови М. Захарка, збори приступили до вибору Управи і Контрольної комісії на 1985 рік. Управу обрано в складі: Михайло Захарко — голова, Василь Бойко — заступник голови, Софія Лонишин — секретар і Іван Бабин — касир. Контрольну комісію очолив Юрій Лонишин, а членами обрано Василя Матковського і Стапана Захарка. Членами Управи обрано Павла Пенкевича і Казимира Мазепу.

Після вибору Управи предсідник зборів попросив до слова головного організатора Степана Гавриша, який привітав новообрану Управу і побажав їм гарних успіхів у всіх ділянках їхньої праці. Відтак він висловив подяку за добру організаційну працю в звітовому часі, доказом чого є виконання квоти на 80 відсотків. В дальшому він поінформував присутніх про працю цілости Союзу. Він згадав, що в ювілейному році Батька Союзу придбано 2,190 нових членів, забезпечених на загальну суму 9,054,000 долярів. За той час втрачено 1,018 членів. Членських вкладок зібрано 2,975,008 дол., що є на 38,883 більше, ніж у 1983 році. Майно Союзу в ювілейному році зросло до 52,134,655 дол. Доповідач ще говорив про видавництво, Українську Будівлю і Союзівку. Згадав і те, що вперше в історії УНСоюзу за минулий ювілейний рік буде виплачено членам 1,000,000 дол. дивіденди. Він повідомив, що 1,000,000 долярів призначено на будову відповідних приміщень — домів на Союзівці для сеньйорів, які є членами Союзу. Поважну частину своєї доповіді доповідач присвятив організаційній ділянці, інформуючи присутніх про різні кляси забезпечення та про те, як їх рекомендувати проспектам. Після доповіді С. Гавриша були запитання до нього у різних союзових справах.

Переобраний голова Михайло Захарко подякував присутнім за довір'я, апелював до всіх віддано працювати для розбудови Союзу, а головно просив секретарів, щоб виконали свої організаційні річні квоти.

Збори закінчено молитвою, а відтак відбулася спільна перекуска-гостина, що її приготовила дружина голови Анна Захарко.

Степан Куропась

Окружні королеви УНСоюзу

До приходу нової української еміграції до Америки, Окружні комітети УН Союзу, а як таких не було „ад гок" створені влаштовували організаційні збори всього членства в помешканні, або влітку на повітрі, переважно зі спортовою програмою „бейсбол", бо футболу крайового покрою (сакер) або американського не було. А щоб заінтересувати дівчат, влаштовували контести вибору королеви.

Я пам'ятаю кілька таких контестів у Чикаґо, де кандидати на королеву продавали квитку і залежно від того, котра дівчина продала найбільше квитків - голосів, її вибирали королевою, а інші ставали княгинями. Вибори були не раз такі завзяті, що донині один кандидат має до мене жаль (оминає мене), що я попирав іншу дівчину. А я невинен, бо інша зібрала більше голосів, а я донині ношу пляму ворога цілої родини кандидата.

Звичайно знімок вибраної королеви я висилав до „Свободи" де у моїй колюмні „Чикаґська Хроніка" я описував королеву і її почот.

Одного року головний редактор „Свободи" д-р Лука Мишуга повернув мені знімок з репортажем і написав мені більш-менш таке: Ви повинні знати, що королева — це достойний титул великої організації, і вона повинна виглядати достойно. Повинна, перш за все, бути відповідно одягнена, зачесана, усміхнена, притягаюча і т.д. Не поміщу про королеву нічого. Пришліть іншу знімку і дайте їй інструкції, про що ходить, і тоді ваша стаття буде мати вартість, а громада славу.

Я так і зробив. Батьки королеви радо подбали про все (дівчина не працювала), але я всеж мав страх, що знімок хоч достойний, але усміху не було. А усміх здобуває, мобілізує, притягає читача. Я теж не можу себе примусити до усміху. Бо чого сміятися? Щоб витиснути усміх фотограф командує не раз „Сей, чіз" і тоді виходить вимушений усміх, щось подібного „а ля Ґромико", міністр закордонних справ СССР. Усміх потрібний в товаристві, у бизнесі, в політиці — потрібний він всюди. Дівчата з усміхом скорше виходять заміж, є кращими матерями, кращими продавчинями (сейлс-лейдіс). У фірмі, де я довгі роки працював, „Стендарт Ойл ко", було „одинадцять точок обслуги" клієнтів. Першою з них була — „Стрічай костумера з усмішкою, решта точок достосована до обслуги. Нова дружина дисидента Аркадія Шевченка заявила, що усміх Аркадія такий привабливий, що вона попала в його полон, ну, і в обійми. Моя фірма мала велику кімнату з дзеркалами, і тих, що не вміли гарно усміхатися, замикали до цієї комнати на цілий день, щоб вправляти усміх. Добре було б і на курсах УНСоюзу наголошувати потребу усміху для успіху.

Богдан Остап'юк

Маямі відзначило 90-річчя УНСоюзу

Найстарший на Фльориді в Маямі 368-ий Відділ УНСоюзу ім. Миколи Лисенка, відзначив 3-го березня 1985 року славне 90-річчя УНСоюзу. На це свято прибув, не зважаючи на свої важливі обов'язки, головний предсідник УНСоюзу, голова Американської Української Координаційної Ради д-р Іван Флис. Напередодні свята в суботу, 2-го березня, після полудня зібралися представники маямської громади, щоб привітати дорогого гостя, який поінформував про останні результати праці УНСоюзу та Координаційної Ради. У дружній, сердечній атмосфері ставили присутні свої запитання, на які д-р Флис давав вичерпні відповіді.

У неділю, 3-го березня ц.р., після Богослуження зібралися члени УНСоюзу, громадяни Маямі та гості в Американському Українському Клюбі, щоб гідно відзначити цей славний ювілей Батька-УНСоюзу. Свято відкрив голова Відділу та головний радний УНСоюзу Тарас Максимович. Парох української католицької Святуспенської церкви о. Степан Зарічний провів молитву та поблагословив трапеза. Після цього один з піонерів нашої громади та колишній секретар 368-го відділу Богдан Остап'юк виголосив доповідь про заснування та працю маямського Відділу УНСоюзу. Маямський Відділ засновано в 1949 році. Основоположниками Відділу були: головний ограніzатор УНСоюзу Василь Загаєвич, Степан Маїк та Василь Подубинський.

Першим головою Відділу був Василь Подубинський, колишній вістун УСС-ів. Помер 9-го червня 1976 року на 82 році життя. Другим головою був Іван Козира, активний діяч нашої громади. Він збудував будинок Американсько-Українського Клюбу та зорганізував Т-во „Старших Віком". Помер два роки тому. Третім головою був Степан Ковальчук, який був головою Відділу УККА та головою Українських організацій міста Маямі. Після переселення до Апопки зорганізував там „Українське Село", збудував великий громадський будинок та оснував новий Відділ УНСоюзу. Він і досі там проживає. Довголітньою головою була Ольга Максимович, вчителька по професії. Після неї був головою Микола Ракуш, незвичайно працьовитий член нашої громади. Його заходом поширено будинок Клюбу. Він був і є щедрий жертводавець на наукові та релігійні цілі. Останнім головою (він був ним і раніше) є Тарас Максимович, вчитель по фаху, голова Українських організації міста Маямі, основник, з Катрою Годівською, славних „Маямських Танцюристів".

Першим секретарем Відділу був вже згаданий Степан Маїк, діяльний член нашої громади, провадив оркестру влаштовував всі національні свята, зорганізував Відділ УККА, був жертвенний патріот, спровадив десятки наших скитальців до ЗСА. Помер 17-го травня 1963 року на 68 році життя. Черговим секретарем був 7 років автор цих рядків. Після смерти Маїка став секретарем Василь Подубинський і був ним до 1975 року. Короткий час був секретарем Іван Коцур. Згодом став секретарем д-р Юрій Цегельський, який приєднав нових членів та взірцево провадив книговодство Відділу. Від 1982 року став секретарем Андрій Маринюк. Коли на початку існування Відділу було 60 членів, а згодом це число дійшло до 90, то тепер нараховує наш Відділ 173 члени. Це є велика заслуга Андрія Маринюка, який за свою віддану працю був нагороджений Головною Управою УНСоюзу почесною грамотою. Кінчаючи свій короткий нарис організації та праці нашого Відділу, прочитав прелеґент кільканадцять прізвищ піонерів нашої громади та Відділу УНСоюзу, яких вже давно немає в живих. Залишилися лише одиниці, які доживають свого віку.

З черги на прохання Т. Максимовича виступив зі святочним словом д-р Флис. Він розказав про початки організації та працю УНСоюзу, цієї Заморської Твердині України. 90 років існування УНСоюзу — це великий шмат часу, впродовж якого УНСоюз вклав багато праці для збереження душі українського народу. Він завжди стояв на сторожі належних йому прав та боронив наш народ перед внутрішніми та зовнішніми ворогами. Він жертвував великі грошові суми на будови народних домів, церков та інших культурно-освітніх інституцій. Своїми пресовими органами та видавництвом книжок ширив правдиві вісті про Україну та український народ. Він ніколи не забував і не забуває про наших братів і сестер в Україні, які караються там під жахливим терором червоної комуністичної Москви. Він допомагав останній нашій еміграції влаштуватися на працю та найти приміщення.

Український Народний Союз дальше продовжує свою жертвенну працю для нашого народу, розкиненого по всьому світі до того часу, поки він не відновить своєї незалежної, самостійної держави. Його доповідь нагородили всі присутні заслуженими оплесками.

На закінчення цього ювілейного свята, забрав слово Т. Максимович, який подякував д-рові Флисові за його особисту участь у цьому святі. Подякував всім членам УНСоюзу та маямським громадянам, що не забули вшанувати цей славний ювілей. Отець протопресвітер Степан Біляк, головний контролер УНСоюзу, парох української православної церкви св. Миколи в Маямі, провів молитву подяки. На цьому закінчено цей ювілей 90-річчя УНСоюзу.

Аналіза організаційної праці союзових Відділів у ювілейному році Батька Союзу

На сторінках „Союзової Трибуни" за січень і лютий ц.р. була згадка про організаційні здобутки поодиноких округ і відділів за минулий 1984 рік, коли ми відзначили світлий ювілей 90-річчя УНСоюзу. Але, щоб поінформувати союзову громаду про загальну організаційну працю минулого року друкуємо список усіх відділів Америки й Канади, тобто осіб, яким члени довірили долю своєї установи а тим і цілости Союзу.

Відділи поділено за їх величиною на чотири групи, а саме: великі із членством понад 500 членів, менші 250 до 500 членів, середні 100 до 250 і малі членством менше ніж 100 членів. Для кращої інформації подаємо числа відділів, прізвища секретарів, місцевості, а також скільки даний відділ придбав нових членів у минулому році. Ці дані числа є дуже важливими, бож кажуть нам, як працював секретар того чи іншого відділу. Також ці числа є для одних відділів більшим або меншим відзначенням, а для інших — більшим чи меншим докором за неактивність. Брак числа нових членів при відділі є доказом, що його Управа „закопала свої таланти".

Бувають малі відділи з несприятливими обставинами в околицях, де завмерло життя колись активної української громади, і це виправдує їх малий, чиніякий уділ у постійному рості УНСоюзу. Але це є виімками, на які можуть покликатися лише деякі відділи. Натомість немає виправдання для більшости відділів, а зокрема тих, які начисляють 200-300 або і 500 членів. Яка ж тоді майбутність нашої установи, якщо відділи з 300-500 членів на протязі 12-ти місяців Божого року не придбали ні одного члена? Тим більше немає оправдання для відділів із осідком у місцевостях, де є поважні скупчення наших земляків. Нам часто говорять урядовці відділів метрополітальних громад, що немає проспектів, нема до кого іти, а у цей самий час секретарі місцевостей, де немає тяжкої індустрії, немає українських громад, можуть приєднувати з року в рік десятки нових членів. Прикладом цього нехай послужить секретар 242-го Відділу Йосиф Чабан у Фраквіллі, Па. У тій місцевості, крім української католицької церкви, нема жодної діючої української організації, не прибув туди ніхто із нової еміґрації, а цей секретар кожного року приєднує по 15-25 нових членів. Йосиф Чабан належить до третьої ґенерації, але він є щирим українцем, відданим союзовцем. Приємно почути, як він під час нарад Округи Твердого Вугілля заявляє, що є гордий із того, що кожного року вкладає цеглину в розбудову Заморської Твердині — УНСоюзу. Якщо б бодай 75 відсотків наших секретарів так віддано працювали, як Йосиф Чабан, то можна сміло вже тепер кинути клич 100,000 членів у 100-літньому ювілеї Батька Союзу, що припаде на 1994 рік. Таке чудо може статися лише тоді, коли буде систематична праця всіх відділів, посвята й ентузіязм відділових урядовців, коли секретарі будуть „жити Союзом" і продовжувати місіонерську працю. На жаль, так не є, а доказом цього служать подані списки, які виказують аж 131 відділ Америки й Канади, які в ювілейному році не придбали ні одного члена. Якщо таке поважне число відділів під час року не придбали нових членів, то й не дивно, що Союз втратив у цьому році у загальному 1,018 членів.

ВІДДІЛИ З ЧЛЕНСТВОМ 500 АБО БІЛЬШЕ

Ч.П.	Число Відділу	Секретар	Місцевість	Присднано членів 1984 року
1.	316	В. Гавриляк	Рочестер, Н. Й.	36
2.	25	Квітка Стецюк	Джерзі Ситі, Н. Дж.	35
3.	379	В. Семків	Чикаго, Ілл.	27
4.	94	Р. Татарський	Дітройт, Миш.	26
5.	292	Стела Федик	Дітройт, Миш.	25
6.	221	М. Карачевський	Чикаго Ілл.	16
7.	432	Ярослава Зорич	Торонто, Канада	10
8.	240	Б. Семків	Клівленд, Огайо	6

ВІДДІЛИ З ЧЛЕНСТВОМ 250 ДО 500

1.	231	П. Пітнер (В. Пастушок)	Кемден, Н. Дж.	106
2.	42	І. Блиха (І. Хомко)	Пассейк, Н. Дж.	40
3.	434	Александра Дольницька	Монтреаль, Канада	36
4.	407	Ю. Миськів	Торонто	35
5.	88	Стефанія Гаврилюк	Кергонксон, Н. Й.	29
6.	83	Андрій Кушнір	Філядельфія, Па.	27
7.	183	П. Залуга	Дітройт, Миш.	26
8.	242	Й. Чабан	Фраквілл, Па.	26
9.	305	Маргарета Гентош	Магоной Ситі, Па.	25
10.	360	Й. Гаврилюк	Баффало, Н. Й.	24
11.	174	А. Слюсарчук	Дітройт, Миш.	21
12.	375	П. Тарнавський	Філядельфія, Па.	21
13.	161	А. Джула	Еймбридж, Па.	19
14.	22	Олена Олек-Скат	Чикаго, Ілл.	18
15.	217	С. Приймак	Рочестер, Н. Й.	18
16.	200	І. Пригода	Ню Йорк, Н. Й.	17
17.	320	І. Малко	Балтимор, Мер.	17
18.	458	Д. Пищ	Гемилтон, Канада	17
19.	13	П. Шевчук	Вотервліт, Н. Й.	15
20.	59	Т. Сливінський	Бриджпорт, Конн.	15
21.	171	Стела Раєн	Джерзі Ситі, Н. Дж.	15
22.	216	Б. Одежинський	Філядельфія, Па.	15
23.	32	В. Яців	Філядельфія, Па.	14
24.	47	Анна Гарас	Бетлегем, Па.	14
25.	173	П. Щерба	Вилмінгтон, Дел.	14
26.	427	П. Дяків	Сейнт Катарінс, Канада	14
27.	465	Текля Мороз	Ляшін, Канада	14
28.	8	Марія Кульчицька	Йонкерс, Н. Й.	13
29.	271	І. Чопко	Елмайра, Н. Й.	13
30.	170	В. Білик	Джерзі Ситі, Н. Дж.	11
31.	153	І. Скіра	Філядельфія, Па.	10
32.	372	Софія Лонишин	Плейнфілд, Н. Дж.	10
33.	385	М. Крамарчук	Міннеаполіс, Мін.	10
34.	445	І. Геврик	Вінніпеґ, Канада	10
35.	127	Марія Гаравус	Баффало, Н. Й.	9
36.	230	Аннабеля Боровицька	Янгстави, Огайо	9
37.	266	В. Варшона	Амстердам, Н. Й.	9
38.	106	В. Нечай	Чикаго, Ілл.	8
39.	147	Катерина Гуцайлюк	Алентавн, Па.	8
40.	194	Олександра Юзенів	Ню Йорк, Н. Й.	7
41.	245	М. Мартиненко	Трентон, Н. Дж.	7
42.	114	Ольга Бережан	Чикаго, Ілл.	6
43.	399	Р. Припхан	Чикаго, Ілл.	6
44.	76	Юлія Демчук	Нюарк, Н.Дж.	5
45.	78	І. Петруньо	Майнерсвілл, Па.	5
46.	277	С. Кравець	Гартфорд, Конн.	5
47.	349	М. Захарко	Менвілл, Н.Д.	5
48.	361	С. Чума	Ню Йорк, Н. Й.	5
49.	397	М. Нич	Філядельфія, Па.	5
50.	423	Я. Берестянський	Чикаго, Ілл.	5
51.	484	В. Запаранюк	Ютика, Н. Й.	5
52.	39	Софія Миколаєвич	Сиракюзи, Н. Й.	4
53.	371	Ю. Баранюк	Нюарк, Н. Дж.	4
54.	430	І. Книгницький	Філядельфія, Па.	4
55.	63	М. Турко	Форд Ситі, Па.	3
56.	146	Г. Корб'як	Дітройт, Миш.	3
57.	353	Дарія Оріховська	Ню Бранзвік, Н. Дж.	3
58.	5	М. Хоманчук	Ню Йорк, Н. Й.	2
59.	14	М. Отрок	Нюарк, Н. Дж.	2
60.	155	Мелянія Льоренц	Перт Амбой, Н. Дж.	2
61.	191	Р. Колодій	Трой, Н. Й.	2
62.	233	Ю. Сілецький	Лорейн, Огайо	1
63.	367	В. Попович	Рочестер, Н. Й.	1
64.	204	М. Залінський	Ню Йорк, Н. Й.	—

ВІДДІЛИ З ЧЛЕНСТВОМ 100 ДО 250

1.	269	Христина Фуга-Ґербеги	Екстон, Па.	39
2.	473	Віра Баніт	Монтреаль, Квібек	29
3.	164	Т. Бутрей	Бервик, Па.	25
4.	206	Л. Гардінк	Вунсакет, Р.Ай.	25
5.	70	М. Шеремета	Джерзі Ситі, Н. Дж.	16
6.	283	Ю. Гавришків	Сиракюзи, Н. Й.	16
7.	259	Юлія Ґуглик	Чикаго, Ілл.	15
8.	352	Я. Щербак	Честер, Па.	15
9.	34	Л. Блонарович	Ричмонд, Вірджінія	14
10.	368	А. Маринюк	Маямі, Фльорида	14
11.	451	Є. Омельченко	Ґрімсбі, Онтаріо	14
12.	276	С. Іваницький	Ембридж, Па.	13
13.	293	Р. Форостина	Бруклин, Н. Й.	12
14.	27	Р. Лапичак	Нюарк, Н. Дж.	11
15.	121	Естер Фатюк	Ром, Н. Й.	11
16.	125	Ґльорія Пашен	Чикаго, Ілл.	11
17.	327	Зеновія Зарицька	Гемпстед, Н. Й.	11
18.	348	Марія Макар	Янгстави, Огайо	11
19.	441	Д. Заневич	Форт Вілліям, Онтаріо	11
20.	452	Наталія Шуя	Чикаго, Ілл.	11
21.	55	А. Ціздин	Киртіс Бей, Мд.	10
22.	57	М. Савків	Коговз, Н. Й.	10
23.	96	Н. Драпала	Піттсбург, Па.	10
24.	133	Я. Леськів	Нюарк, Н. Дж.	10
25.	163	Т. Дуда	Філядельфія, Па.	10
26.	346	Я.Фішер	Клівленд, Огайо	10
27.	450	Евстахія Мілянич	Ню Йорк, Н. Й.	10
28.	172	В. Осадчук	Виппани, Н. Дж.	9
29.	238	Анна Ремік	Бостон, Масс.	9
30.	267	Ґльорія Толопка	Вестбирі, Н. Й.	9
31.	301	П. Врублівський	Чикаго, Ілл.	9
32.	123	Софія Голик	Скрентон, Па.	8
33.	158	Емілія Саноцька	Бруклин, Н. Й.	8
34.	220	пок. Е. Блідий	Чикаго, Ілл.	8
35.	237	М. Крика	Честер, Па.	8
36.	287	Б. Ясінський	Джерзі Ситі, Н.Дж.	8
37.	307	Д. Ґалонжка	Бостон, Масс.	8
38.	408	о. М. Стасів	Торонто, Онтаріо	8
39.	424	В. Трипупенко	Філядельфія, Па.	8
40.	442	С. Левицький	Торонто, Онт.	8
41.	37	Ольга Осередчук	Елізабет, Н. Дж.	7
42.	51	М. Ольшанський	Чикаго, Ілл.	7
43.	239	В. Винницький	Філядельфія, Па.	7
44.	340	Е. Макар	Нюарк, Н. Дж.	7
45.	422	В. Євтушенко	Філядельфія, Па.	7
46.	448	М. Перейма	Монтреаль, Квібек	7
47.	113	Ф. Коземчак	Деррі, Па.	6
48.	116	С. Шилькевич	Трентон, Н. Дж.	6
49.	261	П. Аркотин	Вілліямставн, Н. Дж.	6
50.	285	А. Скібіцький	Рочестер, Н. Й.	6
51.	321	Д. Цюк	Фінiксвілл, Па.	6
52.	402	Я. Бурій	Етобікок, Онтаріо	6
53.	406	М. Мартинюк	Олифант, Па.	6
54.	180	Ґеновефа Жеребняк	Акрон, Огайо	5
55.	235	М. Бобер	Россфорд, Огайо	5
56.	270	С. Островський.	Джерзі Ситі, Н. Дж.	5
57.	281	М. Сірий	Байон, Н. Дж.	5
58.	291	Віра Напора	Клівленд, Огайо	5
59.	383	Й. Хома	Філядельфія, Па.	5
60.	472	Стефанія Кочій	Чикаго, Ілл.	5
61.	481	Гелен Міщук	Карнеґі, Па.	5
62.	489	М. Шпитко	Ню Йорк, Н. Й.	5
63.	15	О. Зинюк	Вашінґтон, Д. К.	4
64.	45	В. Колінко	Філядельфія, Па.	4
65.	48	С. Івасечко	Рідінґ, Па.	4
66.	56	П. Когут	Вілінґ, В. Вірджінія	4
67.	156	М. Новак	Честер, Па.	4
68.	175	Я. Базюк	Дітройт, Миш.	4
69.	268	О.Барилка	Філядельфія, Па.	4
70.	345	М. Каркоць	Міннеаполіс, Мінн.	4
71.	347	Дарія Цапар	Миллвілл, Н. Дж.	4
72.	350	Т. Фінів	Стемфорд, Конн.	4
73.	414	І. Телюк	Ню Гейвен, Конн.	4
74.	7	Гелен Словік	МекАду, Па.	3
75.	10	К. Хільченковський	Філядельфія, Па.	3
76.	35	Б. Вовчик	Чикаго, Ілл.	3
77.	82	Ольга Марущак	Дітройт, Миш.	3
78.	105	Й. Ракочий	Філядельфія, Па.	3
79.	115	П. Бабич	Кентон, Огайо	3
80.	120	Анна Рефт	Аліківпа, Па.	3
81.	130	Ю. Юрків	Ню Йорк, Н. Й.	3
82.	131	Л. Боднар	Чикаго, Ілл.	3
83.	182	Г. Клименко	Кліфтон, Н.Дж.	3
84.	184	Б. Ластовецький	Ню Йорк, Н. Й	3
85.	325	пок. В. Цюпа	Ню Йорк, Н. Й.	3
86.	362	Ф. Петрик	Бристоль, Па.	3
87.	421	Б. Корчинський	Ріджайна, Саск.	3
88.	439	В. Зацерковний	Судбурі, Онатріо	3
89.	6	І. Пециляк	Гейстінґ он Гадсон, Н. Й.	2
90.	49	С. Вовк	Торонто, Онтаріо	2
91.	53	Д. Головатий	Піттсбурґ, Па.	2
92.	86	І. Сeрант	Ню Йорк, Н. Й.	2
93.	90	Й. Сидор	Сентралія, Па.	2
94.	102	М. Бобечко	Клівленд, Огайо	2
95.	112	Марія Капраль	Клівленд, Огайо	2
96.	137	С. Колодруб	Істон, Па.	2
97.	219	Марія Юров	Нюарк, Н. Дж.	2
98.	234	І. Іваник	Елізабет, Н. Дж.	2
99.	290	М. Хома	Киртіс Бей, Мд.	2
100.	304	Марія Гнатик	Баффало, Н. Й.	2
101.	337	О. Садовий	Балтимор, Мд.	2
102.	356	О. Продивус	Омага, Небраска	2
103.	364	В. Владика	Клівленд, Огайо	2
104.	374	В. Гетманський	Бостон, Масс.	2
105.	387	Ірена Олійник	Віллімантик, Конн.	2
106.	444	Л. Вовк	Саскатун, Саск.	2
107.	65	А. Сміт	Елізабет, Н. Дж.	1
108.	176	М. Остап	Чикаго, Ілл.	1
109.	214	Анна Твардовська	Нюарк, Н. Дж.	1
110.	251	Ю. Оришкевич	Клівленд, Огайо	1
111.	257	П. Сильчак	Лос Анджелес, Кал.	1
112.	295	Кероль Паріс	Акрон, Огайо	1
113.	336	В.Стригун	Клівленд, Огайо	1
114.	341	Ірина Літинська	Віндсор, Онтаріо	1
115.	437	М. Малинівський	Рочестер, Н. Й.	1
116.	460	А. Ковальчук	Лондон, Онтаріо	1
117.	464	М. Хомин	Торонто, Онтаріо	1
118.	471	Богданна Явірницька	Монтреаль, Квебек	1
119.	16	Ляриса Лілітка	Спрінґ Веллі, Н. Й.	—
120.	17	Я. Билень	Чикаго, Ілл.	—
121.	20	Р. Куропась	Гемтремк, Миш.	—
122.	75	Б. Верещинський	Дітройт, Миш.	—
123.	254	В. Романишин	Ню Бритен, Конн.	—
124.	334	Стефанія Боганек	Клівленд, Огайо	—
125.	358	Мирослава Футей	Клівленд, Огайо	—
126.	418	Іванна Мельник	Торонто, Онтаріо	—
127.	440	Софія Куца	Торонто, Онтаріо	—
128.	469	К. Чорномаз	Торонто, Онтаріо	—

ВІДДІЛИ З ЧЛЕНСТВОМ 100 І НИЖЧЕ

1.	26	Катерина Прове	Томс Ривер, Н. Дж.	40
2.	169	В. Стефурин	Едвардсвілл, Па.	14
3.	1	Ю. Полиняк	Шамокін, Па.	10
4.	144	Анна Стефанік	Лендсдейл, Па.	10
5.	317	М. Велич	Сиракюзи, Н. Й.	10
6.	409	Жанет Болянд	Данмор, Па.	10
7.	403	Марія Нечай	Бімсвілл, Онт.	9
8.	162	Д. Федорійчук	Філядельфія, Па.	8
9.	286	Павлина Балютинська	Джерзі Ситі, Н. Дж.	7
10.	338	Ольга Пішко	Монессен, Па.	7
11.	377	Осипа Михайленко	Ст. Пітерсбурґ, Па.	7
12.	382	Катерина Гарбест	Фреквілл, Па.	7
13.	134	Анна Козак	Ратерфорд, Н. Дж.	6
14.	143	Анна Мандзюк	Ґрейт Медовс, Н. Дж.	6
15.	168	І. Бабин	Перт Амбой, Н. Дж.	6
16.	209	С. Ма[illegible]	Картерет, Н. Дж.	[illegible]
17.	330	Я. Мартинюк	Літтл Фолс, Н. Й.	6
18.	343	Марія Сверида.	Рочестер, Н. Й.	6

(Закінчення на стор. 6)

Р. Татарський...

(Закінчення зі стор. 3)

висловив надію, що організаційний стан у нашій окрузі покращає, хоч би навіть з огляду на те, що 31-ша Конвенція УНС відбудеться в Дітройтрі.

У дискусії над звітами взяли участь: С. Зубаль, Г. Корбяк, Р. Куропась, З. Василькевич, С. Федик, Я. Базюк, В. Дигдало й інші. Дискутанти зацікавилися усіма порушеними справами та висловлювали думки для покращення організаційної роботи.

На внесок голови Контрольної комісії пані Марущак, уступаючій Управі уділено абсолюторію, а після того на пропозицію Номінаційної комісії вибрано нову Управу в такому складі: Роман Татарський—голова; д-р Атанас Слюсарчук—заступник; Роман Лазарчук—секретар; Ярослав Базюк—фінансовий референт; Петро Залуга—оганізаційний референт; Василь Папіж—референт інформації і преси; члени Управи: М. Кончак, З. Василькевич, Д. Кошильовський, В. Літинський, мгр Рома Дигдало; Контрольна комісія: Ольга Марущук, Стефанія Федик, Йосиф Постоловський.

Загальні напрямні праці на наступну каденцію подав голова Р. Татарський; детальний плян виготовить Управа на найближчому засіданні. Подані напрямні вкключали посилену кампанію для приєднування нових членів; організацію Конвенційного Комітету; виступ хору з Австралії; організаційні курси на Союзівці; союзову зустріч на „Діброві" тощо.

Вичерпавши програму нарад, голова подякував усім членам Управи за гармонійну співпрацю у минулій каденції, просив про дальшу співпрацю, а зокрема подякував за довір'я, виявлене поновним вибором. Він запросив присутніх на перекуску, яку приготовили Ст. Федик, О. Марущак, Г. Татарська, А. Кошильовська та Ярослав Базюк.

Під час перекуски головний предсідник д-р Іван Флис повідомив, що рішенням Головної Екзекутиви XXXI Конвенція УНСоюзу відбудеться в Дітройті від 24-го до 30-го травня 1986 року. Заключено контракт з Гайтс Ріджексі готелем в Дірборні, який відповідає всім вимогам конвенції своїм положенням під оглядом безпеки та доїзду, як також своїм внутрішнім устаткуванням. Округа в Дітройті повинна зайнятися підготовою Конвенції, і для цього слід зорганізувати Конвенційний Комітет.

Роман Татарський намітив організаційну схему Конвенційного Комітету, що її раніше обмірковано на засіданні Управи. Схему збори прийняли, а у висліді голосування головою Конвенційного Комітету вибрано Р. Татарського, секретарем Ольгу Марущак. До окремих комісій намічено: Василь Попіж—комісія публікацій; Ігор Козак—комісія концертова; Рома Дигдало—бенкетова; д-р О. Карпінський—організаційна; д-р О. Серафин-розвагова й екскурсій; Л. Колодчин-мистецька. Ярослав Карпінський—організаційна; Ярослав Базюк-фінансова; д-р А. Слюсарчук—архівна; Роман Дацко виставка видань УНСоюзу. Заступника голови та окремих членів комісій Комітет запросить згодом.

Третьою, так би мовити, різноманітністю цьогорічних Загальних зборів було висвітлення документального фільму з життя української спільноти в діяспорі „За рном долі". Фільм продукції Славка Новицького, мистецька розповідь Джека Пеленса. Біля 250 осіб з цікавістю приглядалися фрагментам з життя українських поселенців від давноминулих років до наших днів. Виявляли вдоволення УНСоюзові за придбання фільму, а Управі Окружного Комітету за нагоду його оглядати. Зокрема сердечна подяка Ромі Дигдало за випозичення прожектора та висвітлення фільми по нарадах, а також перед тим, для учнів початкової школи НЗПДМ, а згодом ще двічі для окремих кляс середньої школи.

Василь Папіж

Банк „Певність" в Чикаго осягнув 100 мільйонів майна

У січні 1985 року перший український федеральний щадничий банк „Певність" осягнув 100 мільйонів дол. оборотового капіталу.

Ділимось цією радісною вісткою з цілою громадою, бо сума 100 мільйонів дол. зібрана в одній фінансовій установі, це поважний осяг, що заслуговує на окрему увагу та признання. Суму 100 мільйонів дол. осягнено після 20-річної успішної праці дирекції, екзекутиви, працівників та широкої української громади, що завжди з довір'ям ставилася до рідної фінансової установи. Президентом „Певности" є від самих її початків відомий громадський діяч д-р Юліян Куляс.

Українська щадниця, а від 1984 року банк „Певність", працює в системі американського державного банківництва та є під сталою контролею федерального уряду у Вашінґтоні. В банку „Певність" можна полагоджувати всі фінансові справи на рівні з американськими банками. „Певність" — це громадська установа, яка постала через нашу громадську спільноту та стало служить українській громаді, допомагаючи їй своїми фінансовими засобами. Саме в площині громадського аспекту банк „Певність" служив рідній громаді та стимулював її дальший розвиток.

Сьогодні в Чикаго та в цілому світі знають про банк „Певність", що своїми дотаціями допомагає ростові всіх ділянок — політичного, релігійного, наукового та суспільно-громадського життя. Ця многогранна допомога сягає за останніх 20 років біля одного мільйона долярів. Віримо, що цей стан буде дальше продовжуватися. Від осени 1977 року працює філія [illegible] що має понад п'ять мільйонів долярів майна.

22-го серпня 1984 року розпочато будову другої філії в Чикаго, де буде обслуга заїжджаючих авт та шість віконець в будинку. Новий будинок філії взірцево випосажений засобами сучасної модерної фінансової індустрії.

Нова філія на розі вулиць Вестерн і Чикаго вже розпочала свою щоденну працю. Збільшено години урядування. В Централі та у Філії в Чикаго вмонтовано машини „Кеш Стейшен", так звані „автоматичні телери", де можна днями й ночами вкладати й вибирати самому гроші. Власник конто „Кеш Стейшен", яке дарове, зможе полагоджувати свої депозити в різних банках і стейтах Америки. Нова філія, що приміщується в центрі української дільниці, розпочала свою працю 1-го березня 1985 року.

Згадуючи про 100 мільйонів банку „Певність", загляньмо в майбутнє. Сьогодні можемо поставити перед громадою новий клич — один більйон долярів в українських фінансових установах Чикаго!

Чи це можливе?

Так, це реальна пропозиція. Банк „Певність" і кредитова кооператива „Самопоміч" можуть мати один більйон долярів оборотового капіталу. В Чикаго та околицях маємо доволі наших мільйонерів, які доробилися працею рук та вмінням ведення „бизнесів". Маємо багатих громадян, що разом посідають суму одного більйона долярів.

Треба тільки мати довір'я до своїх фінансових установ і не тримати гроші по чужих банках. Коли велика громада, тобто всі, зрозуміють, що український гріш стоїть в рідних фінансових установах, тоді один більйон долярів стане реальністю, а з тим зросте прес[illegible] ці.

Степан Голяш

ВІДДІЛИ З ЧЛЕНСТВОМ 100 І НИЖЧЕ

(Закінчення зі стор. 5)

19.	46	Евгенія Цап	Содертон, Па.	5
20.	66	П. Лещишин	Рочестер, Н. Й.	5
21.	104	В. Матковський	Перт Амбой, Н. Дж.	5
22.	128	М. Глова	Клифтон Гайтс, Н. Дж.	5
23.	140	І. Сенич	Янгставн, Огайо	5
24.	222	Я. Кришталович	Клівленд, Огайо	5
25	236	М. Скерпон	Вілкс-Беррі, Па.	5
26.	253	П. Гаврильців	Людлов, Масс.	5
27.	416	Катерина Онуфрик	Гамільтон, Онтаріо	5
28.	488	А. Лінєвич	Фінікс, Арізона	5
29.	21	І. Бараник	Джансон, Н. Й.	4
30.	43	Я. Сиваник	Гиллсайд, Н. Дж.	4
31.	99	В. Валігун	Вилкс Беррі, Па.	4
32.	142	М. Маркович	Елізабет, Н. Дж.	4
33.	380	С. Ковальчук	Орляндо, Фльорида	4
34.	457	Галя Кіляр	Ню Йорк, Н. Й.	4
35.	461	М. Грох	Велланд, Онтаріо	4
36.	492	Марія Сірська	Оттава, Онтаріо	4
37.	12	В. Лучкань	Гартфорд, Конн.	3
38.	38	С. Гонза	Обирн, Н. Й.	3
39.	93	Олена Тренклер	Сентраллс Фоллс, Р. Ай.	3
40.	178	Марія Беднарчик	Манчестер, Масс.	3
41.	192	Я. Сенишин	Геркімер, Н. Й.	3
42.	205	О. Винник	Йонкерс, Н. Й.	3
43.	322	А. Кейбіда	Нюарк, Н. Дж.	3
44.	339	М. Луців	Філядельфія, Па.	3
45.	342	Елизабет Погода	Картерет, Н. Дж.	3
46.	413	Марія Фера	Ірвінгтон, Н. Дж.	3
47.	467	Т. Лялька	Джанставн, Па.	3
48.	2	Моніка Писарчик	Мовнт Кармел, Па.	2
49	62	В. Васильків	Філядельфія, Па.	2
50	79	Марта Матла	Монровія, Каліф.	2
51.	81	А. Лукіянчук	Киртіс Бей, Мд.	2
52.	95	І. Ковальчук	Крамм Линн, Па.	2
53.	107	В. Ванджула	Геммонд, Інд.	2
54.	119	Мерилин Ґоуч	Кемпбелл, Огайо	2
55.	139	П. Питель	Чикаго, Ілл.	2
56.	223	І. Гринчишин	Вилкс-Беррі, Па.	2
57.	248	Ірена Пасєшнік	Коетсвіл, Па.	2
58.	264	Б. Грицишин	Карнегі, Па.	2
59.	274	Гелен Сенедяк	Янгставн, Огайо	2
60.	370	В. Гіна	Ню Гейвен, Конн.	2
61.	394	М. Романик	Маваг, Н. Дж.	2
62.	412	Емілія Смаль	Торолд, Онт.	2
63.	455	Олена Гентіш	Ню Йорк, Н. Й.	2
64.	456	Б. Лавринів	Тимминс, Онт.	2
65.	466	П. Крутиголова	Брентфорд, Онт.	2
66.	487	М. Денисюк	Ст. Пол, Мінн.	2
67.	490	Олена Чорномаз	Ірвінгтон, Н. Дж.	2
68.	500	І. Павлюк	Калгарі, Альта.	2
69	4	В. Вереш	Ню Йорк, Н. Й.	1
70.	9	В. Саляк	Ст. Клейр, Па.	1
71.	19	Р. Голят	Ню Йорк, Н. Й.	1
72.	24	С. Щур	Ренкін, Па.	1
73.	28	В. Балабан	Гюстон, Тек.	1
74.	29	Ольга Маліщак	Нентікок, Па.	1
75.	33	Софія Оріх	Чикаго, Ілл.	1
76.	52	П. Пилипець	Голийок, Масс.	1
77.	54	В. Добчанський	Воллінгфорд, Конн.	1
78.	58	Марія Ковалевська	Ютіка, Н. Й.	1
79.	64	І. Бурий	Паттерсон, Н. Дж.	1
80.	92	М. Горбулик	Портленд, Орегон	1
81.	98	Ольга Дудич	Шенандоа, Па.	1
82.	101	Ю. Укарма	Колчестер, Конн.	1
83.	122	М. Попович	Тонтон, Масс.	1
84.	124	О. Бала	Ормрод, Па.	1
85.	132	Д. Смерека	МекКіспорт, Па.	1
86.	151	Анна Строт	Аллентавн, Па.	1
87.	177	І. Лаба	Провіденс, Р. Ай.	1
88.	241	Джанет Барделл	Вунсакет, Р. Ай.	1
89.	247	М. Маср	Вилмінгтон, Дел.	1
90.	256	К. Беркоровайний	Ривергед, Н. Й.	1
91.	263	П. Сумик	Фултон, Н. Й.	1
92.	265	Олена Шіллер	Майнерсвілл, Па.	1
93.	282	Катерина Лукач	Вилкс-Беррі, Па.	1
94.	297	Ребека Шелестяк	Барнсборо, Па.	1
95.	303	В. Лещук	Флінт, Миш.	1
96.	306	Анна Жуйко	Линден, Н. Дж.	1
97.	318	С. Саюк	Нортгемптон, Па.	1
98.	324	І. Бабяк	Філядельфія, Па.	1
99.	328	Б. Ковч	Клівленд, Огайо	1
100.	333	Марція Боберська	Бервик, Па.	1
101.	378	Катерина Панчишин	Вулбайн, Н. Дж.	1
102.	389	М. Хомин	Лігайтон, Па.	1
103.	395	Стефанія Лісович	Палатайн, Ілл.	1
104	454	М. Бережук	Ст. Катаринс, Онт.	1
105	474	В. Медвідь	Монтреаль, Кве.	1
106.	486	М. Кіс	Сан Франсіско, Каліф.	1
107.	496	М. Кігічак	Сієтл, Ваш.	1
108.	11	І. Сціпений	Джанстон, Па.	
109.	18	Олександра Мельник	Коломбус, Огайо	
110.	23	І. Бінковський	Дербі, Конн.	
111.	30	Р. Дяків	Бресло, Па.	
112.	31	М. Сток	Ст. Клейр, Па.	
113.	36	Марія Ковальчук	Рочестер, Н. Й.	
114.	40	Р. Свистун	Ірі, Па.	
115.	41	Доріс Еґґерс	Дженнет, Па.	
116.	44	Мартін Шишка	Нортгемптон, Па.	
117.	50	Ольга Трипияк	Льорейн, Огайо	
118.	61	Дарія Малюк	Висконсин Деллс, Виск.	
119.	67	Лусі Писарчик	Ансонія, Конн.	
120.	69	І. Різник	Ню Йорк, Н. Й.	
121.	72	Каролина Курах	Тайтусвілл, Па.	—
122.	73	Д. Василик	Провіденс, Р. Ай.	—
123.	74	Катерина Ярема	Янгставн, Огайо	—
124.	87	І. Трояновський	Ланкастер, Н. Й.	—
125.	89	П. Прокопенко	Рочестер, Н. Й.	—
126.	91	П. Кочірка	МекКіс Ракс, Па.	—
127.	100	Естер Цебак	Ґері, Інд.	—
128.	103	Уляна Тишинська	Мілвокі, Виск.	—
129.	108	М. Коваль	Лейквуд, Огайо	—
130.	109	В. Звірик	Бентлівілл, Па.	—
131.	110	М. Шумило	Дітройт, Миш.	—
132.	126	І. Шеліга	Сликвілл, Па.	—
133.	129	Елис Бервінчак	Майнерсвілл, Па.	—
134.	135	Джуді Ляшинська	Смок Ран, Па.	—
135.	136	Марія Сорока	Палатайн, Ілл.	—
136.	138	Марія Сміт	Ню Гейвен, Конн.	—
137.	141	А. Лихолят	Лінколн, Неб.	—
138.	145	П. Тетанич	Алтуна, Па.	—
139.	149	Марія Стецьків-Дикий	Лакаванна, Н. Й.	—
140.	150	В. Гуска	Піттсфілд, Масс.	—
141.	154	Анна Яремко	Мелроз Парк, Па.	—
142.	157	В. Матичак	Чикаго, Ілл.	—
143.	165	Марія Пелехата	Толідо, Огайо	—
144.	166	Оксана Мельник	Сінсіннаті, Огайо	—
145.	167	І. Вельган	Толідо, Огайо	—
146.	179	Люїза Кісер	Ст. Луїс, Мо.	—
147.	181	М. Підлуський	Топшан, Ме.	—
148.	190	А. Кобилянський	Пеорія, Ілл.	—
149.	193	Елеонора Тутка	Тейлор, Па.	—
150.	195	А. Демси	Піксвілл, Н. Й.	—
151.	202	Гелен Міскел	Обирн, Н. Й.	—
152.	203	Ольга Жук	Ню Йорк, Н. Й.	—
153.	211	О. Германюк	Стейплетон, Н. Й.	—
154.	213	В. Козак	Байонн, Н. Дж.	—
155.	215	І. Назар	Горнелл, Н. Й.	—
156.	218	Й. Темник	Кемпбелл, Огайо	—
157.	224	Й. Їрха	Сейлем, Масс.	—
158.	225	Софія Хома	Деслодж, Мо.	—
159.	226	М. Кальба	Денвер, Коло.	—
160.	228	Анна Сінски	Ст. Клейр, Па.	—
161.	243	В. Турчиновський	Вест Пулман, Ілл.	—
162.	250	М. Чуйко	Рокфорд, Ілл.	—
163.	258	Катерина Головацький	Гуцдейл, Па.	—
164.	260	В. Мацук	Берлін, Мд.	—
165.	275	П. Палка	Джерзі Ситі, Н. Дж.	—
166.	280	В. Рубльовський	Скрентон, Па.	—
167.	284	І. Василюка	Іст Ст. Луїс, Ілл.	—
168.	288	Д. Мушастий	Бетлегем, Па.	—
169.	289	Р. Гуссар	Рочестер, Н. Й.	—
170.	294	Ольга Татаринів	Ровей, Н. Дж.	—
171.	296	П. Лобур	Ню Кінсінгтон, Па.	—
172.	299	С. Сидорович	Баффало, Н. Й.	—
173.	302	А. Закала	Джексон, Миш.	—
174.	309	П. Кобас	Саґіно, Миш.	—
175.	311	Катерина Федірко	Джессуп, Па.	—
176.	312	Юлія Шарик	Савт Плейнфілд, Н. Дж.	—
177.	313	Анна Зазворська	Смитмілл, Па.	—
178.	319	І. Гук	Нантікок, Па.	—
179.	323	М. Білик	Кензас Ситі, Кен.	—
180.	331	М. Семенюк	Миллвілл, Н. Дж.	—
181.	332	К. Мазепа	Раріган, Н. Дж.	—
182.	354	М. Війтик	Омага, Неб.	—
183.	355	С. Гасяк	Ст. Джозеф, Мо.	—
184.	363	Софія Скробач	Олін, Н. Й.	—
185.	369	П. Крепіч	Памертон, Па.	—
186.	373	Ярослава Вільямс	Ст. Луїз, Мо.	—
187.	376	В. Ґвязда	Лаблін, Виск.	—
188.	386	Катерина Його	Янгставн, Огайо	—
189.	390	П. Бугрин	Бристол, Конн.	—
190.	400	М. Пукліч	Бісмарк, Н. Дакота	—
191.	401	С. Чорній	Скарборо, Онт.	—
192.	404	Г. Живер	Муз Джо, Саск.	—
193.	411	Шірлі Давидюк	Торонто, Онт.	—
194.	415	О. Корпан	Четам, Онт.	—
195.	417	І. Цибрівський	Джефферсонвілл, Інд.	—
196.	419	Елна Кудеревко	Ріджайна, Саск.	—
197.	425	Р. Смук	Чикаго, Ілл.	—
198.	426	Я. Гуменюк	Су Ст. Марі, Онт.	—
199.	428	Маргарета Ґала	Кенора, Онт.	—
200.	429	Марія Врублевська	Фріленд, Па.	—
201.	431	П. Федорович	Сидні, Н. С.	—
202.	433	Джені Завируха	Бабилон, Н. Й.	—
203.	435	В. Боднар	Ню Йорк, Н. Й.	—
204.	438	Катерина Сарджент	Істон, Па.	—
205.	443	І. Процик	Руйон, Кве.	—
206.	446	А. Фолюсевич	Киркленд Лейк, Онт.	—
207.	459	Ольга Калинович	Гиллсайд, Н. Дж.	—
208.	462	Й. Фаренич	Гамилтон, Онт.	—
209.	463	Е. Король	Віндзор, Онт.	—
210.	468	П. Самець	Ніягара он де Лейк, Онт.	—
211.	470	І. Леник	Лонг Бренч, Онт.	—
212.	476	М. Маряк	Гадсон, Н. Й.	—
213.	477	Б. Пішак	Гадсон, Н. Й.	—
214.	479	Патриція Мир	Філядельфія, Па.	—
215.	480	Ярослава Спольська	Сарнія, Онт.	—
216.	485	М. Сидор-Чарторийський	Ню Йорк, Н. Й.	—
217.	491	А. Авраменко	Летбрідж, Алта.	—
218.	494	П. Процюк	Дофин, Ман.	—
219.	497	М. Наконечний	Едмонтон, Алта.	—
220.	498	А. Карпінський	Ванкувер, Б.К.	—
221	501	Е. Круць	Чисголм, Мінн.	—
222.	502	Д. Маршнюк	Гаффорд, Саск.	—
223	503	Т. Войтів	Едмонтон, Алта	—
224.	504	Е. Барна	Лімінгтон, Онт.	—
225	505	П. Волощук	Кенора, Саск.	—
226.	506	П. Масний	Амгерстбург, Онт.	—

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 7

Й. Ґерґель, Німеччина	25.00
С. Карваш, Елизабет	20.00
З. Кунцьо, Мангасет	17.00
В. Бурдьо, Фаєтвілл	12.00
З. Петеш, Чикаго	12.00
д-р Я. Рожанковський, Енґельвуд	12.00
Р. Стасів, Канджерс	12.00
А. Герман, Джерзі Ситі	10.00
Р. Кучкуда, Брик Тавн	10.00
О. Погорецький, Юньйон	10.00
С. Сивик, Равнд Лейк	10.00
К. Харкевич, Чикаго	10.00
П. Яросевич, Кензас Ситі	10.00
Д. Ґренда, Йорк	7.00
О. Нессіна, Ню Йорк	7.00
Д. Решітник, Оттава	7.00
д-р Р. Смик, Кол Ситі	7.00
М. Татарин, Бавнд Брук	7.00
Я. Чернявський, Скокі	7.00
І. Юсип, Гейзелвуд	7.00
Р. Глух, Елмгирст	6.00
Б. Артимишин, Гентінгтон Веллі	5.00
Відд. 320 — Братство Пресвятої Тройці Балтимор	5.00
Т. Грицай, Джерзі Ситі	5.00
Ю. Левченко, Дірборн	5.00
І. Малко, Балтимор	5.00
А. Настук, Юньйон	5.00
Д. Томащук, Кензас Ситі	5.00
М. Ханас, Бруклин	5.00
Т. Шашло, Дітройт	5.00
А. Щурко, Чикаго	5.00
Х. Косюхнич, Юньйон	4.00
М. Миколаєнко, Флинт	4.00
М. Мельничук, Філядельфія	4.00
М. Перейма, Ля Саль	4.00
М. Соханівський, Едмонтон	4.00
Р. Тишовницький, Рочестер	4.00
Й. Шелестинський, Киркленд	4.00
Й. Якимів, Кентон	4.00
М. Токар, Сиракюзи	3.00
д-р Р. Барановський, Кергонксон	2.00
М. Білас, Парк Ридж	2.00
А. Бойцун, Маямі Біч	2.00
Т. Буртняк, Гамілтон	2.00
А. Василенко, Савт Гейт	2.00
М. Венке, Юньйон	2.00
І. Винник, Ню Йорк	2.00
Р. Вомпель, Філядельфія	2.00
В. Голик, Торонто	2.00
М. Головата, Йонкерс	2.00
В. Гуцкало, Стоні Крік	2.00
І. Гуцуляк, Вашінгтон	2.00
В. Гіна, Ню Гейвен	2.00
А. Данилюк, Міннеаполіс	2.00
Н. Данилюк, Елмгирст	2.00
Н. Даниш, Ню Йорк	2.00
М. Дорощук, Н. Роєлтон	2.00
Я. Загора, Нюарк	2.00
Д. Запар, Вайнленд	2.00
А. Житинський, Парквілл	2.00
о. В. Іващук, Байон	2.00
Н. Каменецька, Стактон	2.00
А. Каніщак, Піксилл	2.00
І. Кефор, Ню Йорк	2.00
І. Клек, Ферв'ю Парк	2.00
М. Ковалиско, Ґейтерсбурґ	2.00
А. Колтун, Бруклин	2.00
І. Конвіцький, Філядельфія	2.00
А. Коновал, Арлінгтон Гайтс	2.00
П. Корлатович, Парма	2.00
Т. Королишин, Олін	2.00
М. Коропецький, Балтимор	2.00
Я. Кравчук, Клівленд	2.00
М. Леськів, Торонто	2.00
С. Максимчук, Джерзі Ситі	2.00
М. Мартиненко, Трентон	2.00
В. Матковський, Чикаго	2.00
М. Мельник, Амстердам	2.00
Л. Мельник, Елмгирст	2.00
В. Миська, Чикаго	2.00
М. Мулькевич, Балтимор	2.00
М. Нечепоченко, Джефферсон	2.00
І. Николюк, Чикаго	2.00
А. Оглоблин, Лудлов	2.00
Т. Орел, Н. Берген	2.00
В. Пастушок, Маркус Гук	2.00
П. Питель, Твин Лейк	2.00
М. Попович, Парма	2.00
А. Провак, Торонто	2.00
д-р В. Прокопів, Відспорт	2.00
Я. Рубель, Бейсайд	2.00
А. Стецюк, Торонто	2.00
А. Тиха, Ірвінгтон	2.00
М. Хитра, Елизабет	2.00
С. Цимбала, Бруклин	2.00
І. Цибрівський, Луісвілл	2.00
Т. Шмотолоха, Кергонксон	2.00
А. Ямрозик, Джексон Гайтс	2.00
д-р В. Ящун, Піттсбурґ	2.00
О. Ґелемей, Клифтон	1.00

Слідами наших традицій

Настоятель о. протоієрей Мирон Похолок та члени парафіяльного уряду, головою якого є Петро Величко, української православної церкви св. Вознесіння в Клифтоні, Н. Дж., намагаються зберігати і продовжувати національні традиції наших батьків і прадідів та передавати їх молодому поколінню.

Після урочистого відсвяткування Різдва Христового, на Водохрищі перед церквою був поставлений великий, прозорий хрест із льоду — стародавна наша традиція, коли в Україні під час Йордану на річці вирізували хрест із льоду та освячували воду. Місцева преса помістила знімки з поясненням про цю старовинну українську традицію. Населення захоплювалося цим нашим звичаєм.

Надходить весна і парафія приготовляється до великого свята Воскресіння Христового. Кожного року перед Великоднем влаштовується День Української Культури, на який з'їжджається багато українців і неукраїнців, щоб оглянути виставку народного мистецтва показ писання писанок та закупити собі на пам'ятку предмети українського мистецтва.

Цього року День Української Культури відбудеться 24-го березня від 12-ої до 5-ої години по полудні, на якому будуть виставлені образи наших мистців Володимир Васічко, Христини Дебаррі та Григорія Гивеля. Марія Бакало та Ганя Мигаль продаватимуть кераміку, а Галя Слабодух демонструватиме писання писанок.

Восени цього року припадає 60-ліття нашої церкви та „спалення боргу", позички на збудування нової церкви, отриманої від УНСоюзу і вже проводиться підготова до відзначення цієї події.

На часі недалекого майбутнього парафія української православної церкви св. Вознесіння готується до величного відзначення 1000-ліття Хрищення України-Руси.

Парафіянка

Збори Товариства Українсько-Американських Горожан у Філядельфії

У неділю, 10-го лютого ц.р., у Філядельфії, у власній залі, відбулися Річні загальні збори найстаршої суспільно-громадської організації Товариства Українсько-Американських Горожан.

Збори відкрив голова Михайло Киндус, який у своєму короткому слові привітав членів і відчитав порядок нарад, який прийнято одноголосно. Вибрано Президію зборів в такому складі: інж. Михайло Нич, предсідник, і Володимир Кеба, секретар. На внесок Івана Хитрука вибрано Виборчу комісію, до якої увійшли Петро Мотрук, Петро Викарчук, Ярослав Микієвич, Марія Захарко і Володимир Дикан. Інж. М. Нич, предсідник зборів, попросив встати з місць і вшанувати хвилиною мовчанки пам'ять тих членів, які відійшли у вічність.

Опісля були звіти членів Екзекутиви, членів Дирекції і Контрольної комісії. Голова товариства М. Киндус у своєму звіті сказав, що, не зважаючи на різні непередбачені справи, зв'язані із вдержанням цього клюбу, він старався вив'язатись із свого нелегкого завдання. Голова поінформував членів про успішне відзначення 75-річчя нашого товариства і подякував всім тим членам, які допомогли своєю працею святково відзначити цей ювілей організації в нашій філядельфійській українській громаді. Він підкреслив у своєму звіті, що філядельфійська громада своєю присутністю на ювілейному бенкеті причинилась у великій мірі до успішного відзначення нашої організації. Також поінформував членів про фінансово-господарські справи, які, на його думку, покращали в минулому році. М. Киндус уважає, що спортова активність наших молодих членів, які є зорганізовані в ланці копаного м'яча, дуже важлива для нашого товариства.

Ми є спонзором жіночої і чоловічої дружини „Леви", які змагаються за кращі місця у своїй дивізії. Їхня активність в нашому товаристві має велике значення в житті нашої організації.

Фінансовий секретар Ярослав Гречка, мол., відчитав фінансове звідомлення за минулий рік і ствердив, що наша фінансова господарка є краща ніж у минулому році. Збільшились обороти і тим самим ми мали можливість і спроможність полагодити деякі важливі фінансові справи. Скарбник Михайло Музичка у своєму звіті сказав, що старався виконувати довірену йому працю якнайкраще. Директор П. Викарчук поінформував членів про успіхи „Левів", як також про нові пляни ланки копаного м'яча. Звітували про свою виконавчу працю Ярослав Гречка, ст., І. Хитрук, В. Кеба.

Опісля була дискусія над звітами, в якій були порушені справи, що відносилися до господарки клюбу. В ній взяли участь Микола Ящук, Стах Максимюк, Я. Лебідь, мол., Лев Галас, Кляра Хомин і інші члени. За Контрольну комісію звітував мгр Володимир Яців, який сказав, що Контрольна комісія в складі В. Яців, Стах Максимюк і Микола Ящук, перевела контролю книговедення, як також господарки товариства і ствердила, що минулий рік був набагато кращий під фінансовим оглядом, ніж попередні роки, тому нам треба працювати в тому напрямку, щоб збільшити наші приходи та щоб наше товариство було спроможне дальше продовжувати суспільно-громадську працю для добра нашої української спільноти.

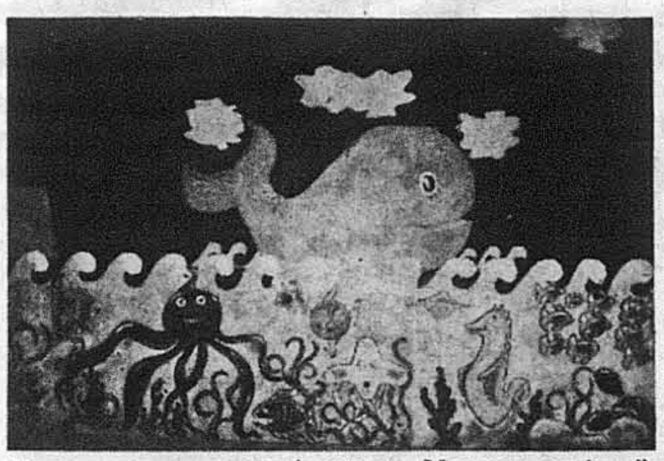
Секретар Виборчої комісії Я. Мікієвич відчитав листу кандидатів до екзекутиви і Контрольної комісії, яку по акцептуванні кандидатами прийнято одноголосно.

Предсідник зборів інж. М. Нич попросив до слова переобраного голову М. Киндуса, який подякував за довір'я до нього і сказав, що буде працювати для добра товариства. Він звернувся до всіх членів управи і до членства, щоб вони всі спільно допомогли йому в праці, яка буде в користь членства і української громади.

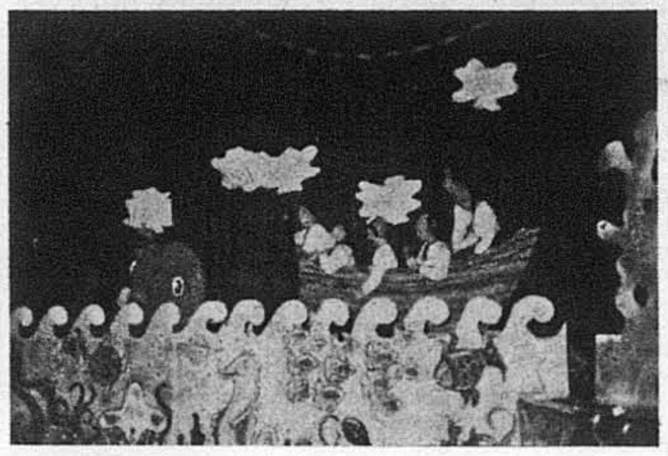
В. Яців

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

„Морська Царівна" захопила малих глядачів

Кит—один з персонажів казки „Морська царівна".

„Козаки" „пливуть" на човні, щоб звільнити морську царівну від недоброго кита.

Кожного року в останню неділю перед Великим Постом Пластова Станиця в Ню Йорку влаштовує новацьку костюмову забаву. Ці забави мають вже довгу та вироблену традицію з часів, коли душею їх була відома новацька виховниця пл. сен. Евстахія Гойдиш, яка сьогодні очолює Пласт в ЗСА.

Тепер її місце перебрали молодші виховники, які з завзяттям та посвятою підготовляють і переводять цю традиційну забаву,яка призначена не лише для пластової дітвори, що звичайно є її виконавцями, але й для всієї української дітвори Ню Йорку та його довкілля. Здається, однак, що тієї дітвори є щораз менше, а може і щораз більше батьків, які, проживаючи не в серці Ню Йорку, але в підміських місцевостях, не мають часу та охоти привозити дітей в українське середовище.

І так в цьому році хоч заля академії св. Юра була повна дорослих, ми нарахували лише 83 дітей (разом з новацтвом)—а це в порівнянні із сотнями, які приходили попередніми роками, доволі мало. А тим часом неділя, 24-го лютого ц. р., випала напрочуд тепла та гарна і нічого не стояло на перешкоді приїхати з дітьми на цю імпрезу.

Молоді пластові виховники-братчики і сестрички, під проводом своїх гніздових ст. пл. Софійки Зєлик і ст. пл. Ігора Макаренка доклали справді усіх старань, щоб імпреза пройшла як найкраще. Прегарні декорації дна моря, що їх виконали ст. пл. Оля Стасюк і Софійка Зєлик з допомогою цілого ряду молодих пластунок і пластунів, незвичайно влучне музичне тло, яке було відповідно технічно оформлене, завдяки Маркові Сидоракові і ст. пл. Андрієві Ганкевичеві, строї новачок і новаків, що їх виконали матері дітвори за проєктами і поміччю ст. пл. Олі Стасюк—все це зроблено з великим вкладом праці,щоб дати дітям якнайкращі враження. Темою казки-пантоміми були переживання морської царівни, про які розказувала ст. пл. Оксана Ярема, за текстом в обробці ще одної молодої талановитої пластунки ст. пл. Марти Зєлик.

Зі спертим віддихом і в повній тиші прислуховувалися маленькі і старші гості до казки, оплесками вітаючи танкові виступи поодиноких роїв новацтва, які підготовили для новачок їхні сестрички, а для новаків ст. пл. Мелася Соневицька і Ліда Залуцька. Ролю морської царівни з почуттям грала новачка Андрея Алиськевич в ролі Водяника виступив братчик пл. розв. Андрій Олинець, а найбільше оплесків одержали завзяті „козаки", які „пливучи" на човні, боролися з недобрим китом.

Цей перебіг казки тривав три чверти години і тим не втомив ані глядачів, ані виконавців.

Після закінчення казки великий успіх мала льотерія та смачний буфет, який приготовили члени гуртка Пластприяту під проводом голови Яреми Бачинського, що були і господарями, як кожного року, цієї традиційної імпрези.

Костюмову забаву відкрила станична Пластової Станиці в Ню Йорку пл. сен. Ольга Кузьмович, яка привітала численних почесних гостей із парохом церкви св. Юра Патрикієм Пащаком, ЧСВВ, на чолі та висловила особливу подяку цілому гуртові молодих пластунок і пластунів, що підготовили цілу імпрезу. Справді, можна було подивляти працю та запопадливість тих молодих виховників, які довгі години провели, малюючи декорації, підготовляючи музику та танці новачок і новаків, чи допомагаючи у виконанні строїв. Тому тим, хто мав нагоду слідкувати за їхніми працями, які вони виконували зовсім добровільно, здавалось, що зацікавлення батьків та участь української дітвори зовсім не дорівнювали зусиллям, вкладеним у влаштування цієї імпрези.

О. К.

Кергонксон вшанував пам'ять Патріярха Йосифа

Кергонксон, Н. Й. (С. Б.). Згідно з дорученням Крайової управи Українського Патріярхального Товариства своїм відділам відзначити день народин св. п. Патріярха Йосифа відповідними сходинами, місцевий Відділ УПТ влаштував зустріч для громадянства в неділю, 17-го лютого ц.р. в церковній залі.

В церкві св. Трійці парох о. д-р Богдан Волошин відправив Службу Божу з Панахидою за спокій душі Патріярха Йосифа, виголосивши змістовну проповідь.

Управа Відділу влаштувала обід для парохіян з мистецькою програмою, що її відкрив голова місцевого Відділу М. Куриляк. По молитві, що її провів о. д-р Б. Волошин, доповідь про життьовий шлях Покійного, яку написав о. М. Процик, але не міг прибути, прочитав д-р Роман Барановський.

У мистецькій частині була деклямація пластунки Тамари Гоєвич і виступ місцевого хору, який під диригентурою д-ра Олега Волянського відспівав кілька релігійних пісень.

Дохід в сумі 350 дол. вислано на Патріярший Фонд св. Софії, і 100 дол. на пресовий фонд журналу „Патріярхат".

На пам'ятник сл. п. Г. Китастого

Вже традиційним стало в Клівленді, що громада полтавчан щороку вже останніх 10 років влаштовує Полтавські вечори, дохід з яких завжди призначається на культурно-громадські цілі. Комітет Полтавського вечора вже роздав понад 22, 000 дол. на такі цілі.

Такий Полтавський вечір відбувся в суботу, 16-го лютого ц.р. Організував його Комітет в складі: голова І. Мілько та члени О. Клепач, головний рушій, його дружина Оля, І. Яременко з дружиною Галею й донькою Валею, О. Кобіцький з дружиною Варкою та Л. Буравець. Активну участь брали також члени Капелі Бандуристів з Клівленду.

Заля була мальовничо обставлена на зразок полтавського села. Програму виконав місцевий ансамбль бандуристів разом з тими, що доїхали з інших міст. Програму в значній мірі збагатив виступ дуету Петра і Ліди Китастих.

Увесь чистий дохід з імпрези призначений на побудову пам'ятника великому полтавцеві сл. п. Григорію Китастому, і суму 2,000 дол. комітет уже переслав Капелі Бандуристів.

Акція збірки на цю ціль ще належно не розгорнулася, поза тим, що Капеля сама робить заходи в тому напрямку, але чин громади полтавчан Клівленду хай буде поштовхом до подібних акцій і в інших громадах, щоб невдовзі уже виріс величавий пам'ятник у С. Бавнд Бруку великому композиторові і диригентові.

Н. Н.

Належна шана і признання

Кожного року день 16-го грудня є врочистим днем для хору „Дніпро" в Міннеаполіс, Мінн., бо це — день народження його улюбленого диригента, о. протодиякона Миколи Бриня.

Саме 1984 року сповнилося йому 70 років життя, з яких, майже дві третини віддав він служінню своїй церкві й хоровому мистецтву. Він є незрівняним диригентом хорів: церковного, тут при церкві св. Юрія Переможця і громадського — „Дніпро", що обєднує дружньо співаків різних віроісповідань і різних політичних переконань. В неділю, 16-го грудня цього року, настоятель церкви св. Юрія Переможця, отець Михайло Куданович з отцем протодияконом Юрієм Корсунем вшанували свого ювілята Молебнем за його здоров'я, а сестрицтво тієї ж церкви — святочним обідом. Того дня представники управи хору „Дніпро" привітали свого диригента квітами в його домі, де разом з ним провели дуже приємний вечір. У вівторок, в день співанки хористів, членки ансамблю „Євшан — Зілля" на чолі з Оксаною Білою, гарно прибрали залю, в якій для вшанування нашого дорогоро диригента відбувся вечір з програмою. Були там усі хористи з дружинами та вокальний ансамбль „Євшан-Зілля", що є складовою частиною хору „Дніпро". Коли ввійшов диригент, присутні, вставши з місць, зустріли його оплесками, а хор проспівав йому пісню „З днем народження вітаєм!", яку спеціяльно для нашого диригента написала щировіддана хорові Кіра Цареградська. Отець М. Бринь був заскочений, бо пісня, яку ми під його диригуванням розучували, мала зовсім інші слова, про що знали тільки п-і Кіра і хористи. На цей трюк посміхався мило наш диригент, а за нашу „хитрість", „погрозив" пальцем...

Вечір відкрив коротким привітанням ювілята голова хору Олександер Цареградський, а члени управи — К. Сольчаник, В. Лісович та О. Зубар, вручили диригентові подарунки, між іншим, знімок хору „Дніпро" в художньому оформленні колишнім хористом, архітектом Володимиром Вовком. Секретар Галя Мартиненко відчитала писемні привіти, що наспіли з усіх - усюдів на адресу ювілята. Слід відмітити вірш нашого відомого письменника Анатоля Юриняка „Диригентові 'Дніпра' Миколі Бриневі на день 70-ліття":

Дзвенять соловейком
сопрани в „Дніпрі",
Звиваються вгору тенори.
Гуде баритонів,
басів дружній ряд.
Звучить хор врочисто,
мажором.
Це день незвичайний
сьогодні в „Дніпрі".
Йоро диригент —
Бринь Микола
Догнав сімдесятку
в своєму житті,
Не знаючи втоми ніколи.
Не лиш у Міннесоті
громаді служив,
А навіть в гастролі
хористів водив:
В Чикаго і Клівленд,
Дітройт, Вінніпеґ.
Живи, ж дириґуй
ще десятки років
У нашій громаді,
на радість усім.
Хоч знаєм — людина
є смертна фізично,
Та в творах мистецтва
живе вона вічно!

По відчитанні привітів проголошено тост і проспівано ювілятові многоліття. Після молитви, яку він провів з хором, всі засіли до вечері, приготованої сестрицтвом при церкві св. Юрія. По вечері промовляв колишній голова хору „Дніпро", хорист інж. Степан Тисовський, який, привітавши нашого диригента, підкреслив його невтомну працю й заслуги та перечислив ряд наших успішних концертів. Продовжуючи програму вечора, „Євшан-Зілля" відспівав ювілятові кілька улюблених ним пісень. Слово про диригента мала основоположниця хору, член мистецької ради, Ольга Луцик, яка підкреслива його незвичайний мистецький авторитет. Будучи довгі роки хористкою „Дніпра", вона мала нагоду бачити важкі початки хору, його прогрес, його неабиякі досягнення. І саме цей процес хорового росту треба завдячувати нашому шановному диригентові, отцеві Миколі Бриневі. Він уміє своєю рідкісною інтерпретацією причарувати хористів і публіку. Він уміє викресати з пізні красу, якої ми спочатку може, і не добачували. Він має рідкісний дар ілюструвати пісні, з їхнього змісту і мелодій вичаровувати картини, що експресивно ділають на публіку, хвилюють душу слухача. Такої вмілости не кожний диригент досягає. Недаром знавці хорової музики високо розцінюють нашого диригента, посилають молодих до нього на науку. Правда, він дуже вимагаючий. Тим він і цінний, тому й дорожимо ним...

Великою несподіванкою для нас всіх, а тим більше для нашого диригента, був приїзд інж. Петра Китастого з його дружиною, як делегата від Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка з Дітройту. Наші дорогі гості, привітавши диригента теплими словами, вручили йому подарунок і відспівали в супроводі бандури пару дуетів і сольо — Петра Китастого, а саме: думу „Марія", що тяжко було слухати без сліз.

На закінчення програми голова хору О. Цареградський подякував присутнім за все, а кожний з нас, залишаючи залю, мав у душі те саме і щире бажання, щоб наш дорогий диригент о. Микола Бринь, прожив у здоров'ї і силі ще довгі роки. А щоб хор „Дніпро" під чаром його мистецтва ріс дальше до висот!

Ольга Луцик

ВЕРХОВНИЙ СУД виніс рішення у понеділок, 18-го березня ц.р., про те, що комітети політичних акцій можуть витрачати необмежені суми грошей під час кампанії за вибраного ними кандидата на президента країни. Рішення це пройшло 7 проти 2 голосів, цим уневажнивши після-Вотерґейське рішення суду, яким видатки будь-котрого політичного комітету на кандидата на президента були обмежені до 1,000 долярів.

АМЕРИКАНСЬКУ КАМПАНІЮ телевізійної [illegible] Ей-Бі-Сі купила корпорація Кепітал Ситіс Комм[illegible]шенс за понад 3,5 більйона дол. Це вперше сталося [illegible] будь-котра з найбільших сіток змінила свого власника, а вперше в історії корпорацій (виключаючи олійові) таку астрономічну цифру заплатили за корпорацію. Ей-Бі-Сі з 214-ма станціями була культурною силою в країні, і її програми користалися величезним успіхом серед численних глядачів, як, наприклад, такі програми — „Дайнесті" і „Готель", а в минулому році вся країна скерувала увагу на її передачі Олімпійських Ігрищ. Томас Мирфі, 59-літній голова і екзекутивний шеф Кепітал Сітіс, та Леонард Голденсон, 79-літній екзекутивний шеф Ей-Бі-Сі, заявили, що переговори про продаж останньої почалися ще на початку грудня минулого року, але завершилися контрактом лише в останніх двох вікендах. В пізніших повідомленнях сказано, що згадані компанії злилися.

Помолімось за наших друзів

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Членів Фонду Катедр Українознавства.

Впреп. о. декан Петро Оґірко відслужить Заупокійну Святу Літургію, в четвер, 28-го березня 1985 року, о год. 9-ій ранку, в УКЦеркві Царя Христа, в Бостоні, Масс., за Блаженної Пам'яті:

Мгр-а ВАСИЛЯ ДІДОШАКА
Д-ра ІГОРЯ З. ДРОБОЦЬКОГО
о. шамбеляна ПЕТРА ЛИПИНА
ІРЕНУ ЛЮБЧАК
АНАСТАСІЮ МІЦЕВИЧ ОСТАПЧУК
Ред. ІВАНА СМОЛІЯ
ТЕТЯНУ СТЕЛЬМАХ
СОФІЮ СУСЛУ
МИХАЙЛА ЖОВНІРА

Всіх Вп. Членів ФКУ просимо про молитви за померших наших друзів. Помоліться в часі відправи Заупокійної Богослужби, щоб поєднатись з нами в поході молитов до Всевишнього за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять Померлим Членам ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

З невимовним жалем повідомляємо, що 6-го лютого 1985 р. відійшла у Вічність наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

бл. п.

ДАРІЯ ПЕТРІВНА САРАНЧА

з дому ПОНЕЖА

Горем прибиті:
донька — АННА БОРОВИК з мужем ІВАНОМ та дітьми:
НАТАЛКА з мужем ДЖОСЕФ БАСЕВІЮС
та АННА з мужем КАРЛОМ ВАРМІ
донька — АНТОНІНА ЛЕСЬ з мужем БОГДАНОМ та дітьми:
НАТАЛКА
і БОГДАН з дружиною ДЖЕЙН
правнуки — ДЖЕНЕТ, ХРИСТИНА, ДЖОАН

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 9-го лютого 1985 р. в українській православній церкві св. Покрови в Ню Гейвені, Конн. Тіло Покійної поховано на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Ділимося сумною вісткою, що в дні 19-го листопада 1984 р. у Міннеаполісі, Мінн., ЗСА, покинув цей світ

бл. п.

ЯРОСЛАВ ОМЕЛЯН ОЛІЙНИК

у 74-му році життя.

Панахиду і Службу Божу відправив о. митрат С. Кнап, парох церкви св. Константина. Похорон відбувся 23-го листопада 1984 р.

Покійний походив зі села Викторів біля Галича з патріотичної сім'ї адвоката Григорія Олійника.

Був членом ОУН. Як студент, багато трудився для поширення рідного слова. Часто арештований. У польських та німецьких концтаборах стратив здоров'я. Молодший брат Роман та сестра — загинули в УПА.

Нехай американська земля буде Йому легкою!

У сороковий день по смерті, були відслужені Служби Божі в Міннеаполісі, Амстердамі, Ню Йорку та в Торонто.

У далекім Міннеаполісі вкрила американська земля Тлінні Останки самітнього Славка, в якого серці жевріла любов до України, за якою Він все тужив.

Згадуватимуть Його опечалена родина:
ОЛЯ ОЛІЙНИК — вуянка, ЗСА
ВАСИЛЬ БИБИК з родиною, Канада
Його приятелі — родина ДУДАРА Е. і деякі працівники на культурно-освітнім полі для молоді

Прийми, американська земле, тіло українського страдника, який і Тебе любив за те, що ним заопікувалась.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

У смутку повідомляємо наших Приятелів і Знайомих, що 21-го липня 1984 р. в Лімі, Перу, відійшов у Вічність наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІД і ВУЙКО

бл. п.

Нестор Смаль-Стоцький

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Родина:
ІДА СМАЛЬ-СТОЦЬКА
ЮРКО СМАЛЬ-СТОЦЬКИЙ
ПЕТРО СМАЛЬ-СТОЦЬКИЙ
СТЕФАНІЯ СМАЛЬ-СТОЦЬКА
ЮРІЙ ЛУЦЬКИЙ
МАРТА СПИРА

Відбулася...

(Закінчення зі стор. 1)

Америки, а Роман Ільницький від бібліотекарів.

Доповіді і [illegible] виявили, що хоч [illegible]иканські бібліотеки вже здавна збирають слов'янські видання, то ще й досі є чимало проблем, яких їм не вдалося розв'язати. Тут на першому місці треба згадати, що закуп і колекціонування книжок відбувається не за виробленою системою, а припадково, тому й припадковими є самі колекції славістики і передусім тієї її частини, яка друкується на поселеннях. [illegible] тому, що етнічні гр[illegible] мають своїх власних бібліографій з систематичною реєстрацією в них монографічних і періодичних видань, отже нема тих основних посібників, на базі яких бібліотеки роблять замовлення на книжки, газети і журнали. Не реєструють їх у своїх виданнях також американські бібліографічні посібники, а тому й нема чого дивуватись, що в бібліотеках нема виробленої політики закупу видань етнічної продукції. Так як справи маються тепер, то єдиним виходом з положення можуть бути контакти бібліотек з центральними комітетами поодиноких національностей в Америці, бо тільки звідти вони можуть одержати інформації про всі видавництва і видання. Допоміжними можуть бути також зв'язки з більшими книгарнями етнічних груп.

Учасники конференції присвятили також багато уваги питанням каталогізації та консервації при чому віднотовано, що в деяких бібліотеках етнічні видання головно періодики стоять на полицях не закаталогізовані цілими роками, а тому є недоступними для наукових робітників, публіцистів та зацікавлених громадян. Газетний папір по кількох роках псується і розпадається. Зарадити цьому можна єдино шляхом своєчасного мікрофільмування, що, звичайно, вимагає додаткових коштів.

Цікавим і цінним був з нашого погляду виступ Богдана Ясінського, голови відділу консервації в системі Конгресової бібліотеки у Вашінгтоні. Він інформував, що бібліотека, яку він репрезентує є готова перенести на мікрофільм всі етнічні періодичні видання під умовою, що зацікавлені бібліотеки шляхом збірного зусилля скомплектують їх та перешлють до Вашінгтону. Там вони будуть закаталогізовані згідно з принципами обов'язуючими в Америці. Фільми можна легко поширити по світі, а тим самим причинитися до поширення знання про проблеми, якими живе слов'янська і балтицька групи. Треба надіятися, що також українські установи, які зберігають в себе періодику, скористають з цієї можливости і цим зроблять добру прислугу для української науки і для поширення знань про українську еміграцію.

Це саме повинні зробити також всі інші етнічні групи за посередництвом організаторів конференції. Звертатися найкраще на таку адресу: D-r Edward Kasinec, New York Public Library, Slavonic Division, 5th Ave. and 42nd St., New York, N.Y.

Незабаром відбудеться чергова конференція присв'ячена цій темі.

У ПОЛІТИЧНИХ КОЛАХ сподіваються, що Китайська Народна Республіка наменує вкоротці дипломата-сеньйора, заступника міністра закордонних справ Гана Кеу на пост амбасадора Китаю до З'єднаних Стейтів Америки. Ган є свого роду спеціялістом від американських проблем. Китайські речники думають, що він найкраще надається на це престижеве становище з огляду на його загальне обзнайомлення з проблемами міжнародної політики.

Книжка...

(Закінчення зі стор. 2)

зовсім відкрито говорить, що він радше зацікавлений в особах, які переслідували (жидів), що сьогодні живуть в Америці, а не в симпатиках. Чи це не омен зла? І якщо навіть ОСІ не зідентифікувало, як „нацистів" українців і балтійців, що живуть у нашому сусідстві, то А. Раєн підказує своїм американським читачам, що українці чи балтійці усе ж таки могли бути симпатиками.

Як виглядає, то в А. Раєна мало доказів, що скріплювали б оте його твердження, що переслухування переміщених осіб в Европі було заслабе. Бож це уже записано в протоколах, що кожного аплікaнта, який підпадав під Акт переміщених осіб в Европі перевірювали: ФБІ, Корпус контррозвідки американської армії (в що входить 21 окремих інвестиґаційних дій), Сі-Ай-Ей, начальник військової поліції американської армії у Німеччині, Берлінський документарний центр, відбитки пальців у Гайдельберґу, спеціяльно призначені для програми Ді-Пі урядовці консуляту, Служба іміґрації і натуралізації при Департаменті справедливости, бюро якого знаходиться поза океаном, як і американські слідчі спеціяльно призначені для службової перевірки втікачів із комуністичних країн. І хоч існує така можливість, що деякі воєнні злочинці могли продістатися крізь цю — до деталів розроблену слідчу мережу, — то ледве чи можна схарактеризувати її як „побіжну" і непевну".

Неправдою є теж суґестія А. Раєна, що на підставі Акту ДІ-Пі внесено закон, щоб до праці на фарми приймати 30 відсотків втікачів і що це фаворизувало українців. В дійсності, цю провізію включено в закон тому, що американці не хотіли працювати на фармах і тому було велике запотребовання на робітників в сільському господарстві ЗСА. Заробітні платні на фармах були низькі і там просто жебрали, щоб хтось прийшов працювати на фарму.

У відповідь на побоювання ветеранів, що діпісти по містах стануть для них компетицією (Американський леґіон із цієї причини спротивився встановленню Акту для Ді-Пі), Конґрес вийшов з того — встановленням провізії для фарм. Але небагато українців були фахівцями у сільському господарстві і лиш ці, що в іншій ділянці не могли знайти спонзорів (приблизно 2,000) остаточно опинилися на Фармах, переважно в стейті Мериленд.

Енерґійні...

(Закінчення зі стор. 1)

наповнивши її по береги. В той же час під судом проходила демонстрація, що завершилась спільною молитвою під проводом о. митр. прот. Степана Ганкевича, а решта священиків у той час не змогли опустити судової залі. На цій судовій сесії доходило до дуже гострих зударів між одностороннім суддею Баттісті, який не хоче визнати правди і закриває фальшивість совєтського документу, і обороною, яка представила зізнання експертів про підроблений документ, на основі якого суддя Баттісті засудив Дем'янюка.

Строго оспорювана була на суді справа юрисдикції судді Баттісті. З боку прокуратури були вимоги ув'язнення І. Дем'янюка, до чого, одначе, не дійшло і він залишився на волі.

Оборонець Дем'янюка Марк О'Коннор інформує про можливості дальшої оборони та про нову апеляцію в цій справі, на яку, одначе, потрібно нових фондів, і тому Комітет звертається до всього громадянства прийти з допомогою в цій незвичайно важливій для всіх українців справі, щоб раз назавжди доказати безпідставність безглуздих обвинувачень, основаних на обмані совєтської прокуратури. Виграна справа Івана Дем'янюка — це виграна справа української спільноти й історії нашого народу, яку ворожі чинники, з допомогою цих провокацій, намагаються переписувати на свій лад.

Ввечорі 12-го березня на радіостанції Дебл-Ю-І-Ар-І в Клівленді від години 9-ої до 11-ої вечора адвокат Марк О'Коннор виступав у рамках програми д-ра Мортона Давні, подавши інформації про оборону Дем'янюка та про весь обман щодо його справи. Багато телефонних запитів свідчать про велике зацікавлення публіки цією справою та про прихильність до українців у їхньому змагу проти ворожих наклепів.

Закликається українську спільноту в ЗСА підтримати справу оборони пожертвами на Фонд правної оборони, висилаючи їх якнайскоріше на адресу: C. A. U. S. E. — P. O. Box 29058, Cleveland, Ohio, 44129.

Як уже інформовано раніше, у вівторок, 12-го березня ц.р., перед суддею Френком Баттісті у Клівленді відбулося переслухання що до видачі І. Дем'янюка Ізраїлеві. Покищо суддя ще не подав свого рішення.

У ЛМКЛЮБІ ВІДБУДЕТЬСЯ ДИСКУСІЙНА ЛАВА

Ню Йорк. — З Літературно-Мистецького Клюбу інформують, що в п'ятницю, 22-го березня ц.р., в годині 7-ій вечора в приміщеннях ЛМКлюбу при 136 Друга авеню, буде дискусійна лава, присвячена Україні під час Другої світової війни. Участь беруть: д-р Мирослав Прокоп, ред. Ярослав Гайвас, та письменник Василь Сокіл. Модератором буде проф. д-р Тарас Гунчак.

ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ В ЮНІОН

Юніон, Н. Дж. — Футбольні змагання між дружинами УСВТ „Чорноморська Січ" і Юніон Ленсерс відбудуться в неділю, 24-го березня ц.р., о год. 5-ій по полудні на площі Фарчерс Ґров в Юніон у стейтовому півфіналі за чашу Америки.

ВИСВІТЛЕННЯ ВІДЕОФІЛЬМІВ У ЧИКАҐО

Чикаґо. — В неділю, 24-го березня ц.р., о год. 1:30 по полудні, в авдиторії св. Миколая і о год. 6-ій в авдиторії свв. Володимира і Ольги, будуть висвітлені відеофільми: „Княжа доба" — роки 988-1300 (часи хрищення України), „Львівські катакомби" (сучасний стан християнства в Україні). В надпрограмі: Перший Світовий Конґрес СКВУ в Ню Йорку.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

В. ІГНАТОВИЧ НАГОРОДЖЕНИЙ МЕДАЛЕЮ ДВОХСОТРІЧЧЯ ОНТАРІО

Міністер провінції Онтаріо Н. Ґ. Лелюк вручає Володимирові Ігнатовичеві (зліва) медалю 200-річчя провінції за добровільну працю для громади.

Торонто, Канада. — З нагоди святкувань 200-річчя існування провінції Онтаріо в минулому 1984 році нагороджено 1984 вибраних осіб спеціяльними медалями, виготовленими з золота та ніклю, на яких зображений герб провінції із знаком 200-річчя. Ці медалі вручено особам, які добровільно й самовіддано працювали на громадській ниві в ділянках культури, мистецтва, спорту й розваг.

Володимира Ігнатовича номінував радний міста Торонто Василь Бойчук за заслуги в довголітній праці серед української молоді в ділянці фізичного виховання й спорту. Свою спортову працю В. Ігнатович виконував у місцевому осередку СУМ та СТ „Україна" в якому під сучасну пору є головою. Впродовж довгих років цей наш непересічний спортовий діяч проводив відбиванкові чемпіонати Української Спортової Централі Америки і Канади з пересічною участю коло 20 дружин; проводив теж легкоатлетичні першості УСЦАК, у яких змагалося понад 200 легкоатлетів (ок). В. Ігнатович, виконуючи працю спортового референта осередку СУМ в 1968-72 роках тренував відбиванкову дружину юначок, яка здобула чемпіонат Онтаріо і віцечемпіонат Канади. На протязі восьми років організував і проводив двотижневі спортові табори СУМ.

Дуже багато праці віддав він Спортовому Товариствові „Україна" Торонто. На початку 1950-их років Ігнатович був активним змагуном у дружинах копаного м'яча і відбиванки, а пізніше працював вже в проводі Т-ва. Від 1983 року виконує працю голови СТ „Україна". В. Ігнатович — любитель і відданий прихильник усіх родів спорту, „запалений спортовець", який в останніх 25-ох роках майже ввесь свій вільний час присвятив для спортового виховання рідної української молоді. Як вийняткова людина Ігнатович заслужено одержав медалю 200-річчя (так офіційно оголошено при врученні цієї медалі) — за працю для громади.

Р.К.

Редакція „Спортових Вістей" щиро гратулює Володимирові Ігнатовичеві за одержання цього заслуженого відзначення від уряду провінції Онтаріо. Бажаємо цьому визначному українському спортовому діячеві дальших великих успіхів в праці на полі фізичного виховання й спорту серед нашої молоді. Ця приємна вістка говорить сама за себе. Володимир Ігнатович, відомий спортовий діяч, удостоївся цього високого відзначення, не зважаючи на те, що цю працю проводив серед української молоді. Отже, можна заслужити собі повагу та відзначення за жертвенну і послідовну працю серед нашої рідної молоді. І якщо цей великий громадський труд чомусь не запримічують наші крайові центральні громадські організації, то, як бачимо, її якслід оцінили не-українці, в цьому випадку — уряд провінції Онтаріо, що вважає спортове виховання на однаковому рівні з іншими ділянками громадського життя.

Відбиванкові турніри ЮСВБА з участю дружин „Ч. Січі"

У неділю, 10-го лютого ц.р., жіноча дружина „Ч. Січі" взяла участь в черговому турнірі Відбиванкової Асоціяції ЗСА, що пройшов цим разом з кількістю 10-ти дружин із стейтів Ню Джерзі та Ню Йорку. Згідно з правилом турніру змагання проходили круговою системою в двох рівнорядних підгрупах, а після їх закінчення по дві дружини, що зайняли кращі місця, ввійшли до півфінальних ігор, а переможці до фіналу.

„Ч.Січ" перемогла „Мейплс" Б.К. 15:10, 15:5; „Тирнерс" Лонг Айленд В.К. 15:12, 15:5, ремісувала з клюбом „Стрікс" Лівінґстон 16:14, 7:1; програла „Парк Словп" Н.Й. 5:1, 7:15, і таким чином зайняла в кінцевому показнику своєї підгрупи спільне з клюбом „Стрікс" друге місце. В зарядженому елімінаційному сеті за вхід до півфіналу наша дружина зазнала поразки вислідом 6:15 і, таким чином, закінчила турнір на загальному п'ятому місці. Звання першунок турніру виграла сильна дружина „Парк Словп".

Кінцевий показник табелі ігор підгруп:

Група „А"

Парк Словп Н.Й.	8:0
Стрікс, Лівінґстон	5:3
УСВТ „Ч.Січ" Нюарк	5:3
Мейплс, Савт Ориндж	1:7
Л.А. „Тирнерс" В.К.	1:7

Група „Б"

Джеймс, Н.Й.	6:2
Клавер, Ню Джерзі	5:3
Дучармс, Ню Джерзі	4:4
Мелітта, Ню Джерзі	3:5
Давнстейт, Йонкерс	2:6

У півфіналах переможцями вийшли: Парк Словп і Джеймс у фіналі, як вже згадано „Парк С". Склад „Ч. Січі" в цьому турнірі був: С. Гейлі - Моравська, П. Мальоні, С. Кузинська, Н. Моравська, С. Лопатовська, С. Візута.

Копаний м'яч

В неділю, 10-го лютого ц. р., відбулися останні змагання дружин „Ч. Січі" в закритому приміщенні турніру „Куґарс" в Мейплвуді. Молодші юнаки „Ч. Січі" зазнали поразки 0:6 і зайняли 9-те місце на усіх 12 у своїй групі. Старші юнаки, що виступали в цьому турнірі, поза конкуренцією, програли свою зустріч з клюбом „Куґарс Мейплс" вислідом 5:6. Тепер обидві ці дружини підготовляються до змагань другої половини сезону на відкритих площах в своїх групах Космополітальної ліґи.

(от)

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АЛЕКС КУЛІЯҐА, член УНС Відд. 292-го ім. св. Івана Хрестителя в Дітройті, Миш., помер 18-го жовтня 1984 року на 88-му році життя. Нар. 1896 року, а членом УНС став 1933 року. Залишив у смутку дружину Анастазію; дочок Анну і Марію; синів Юрія і Білла; 15 внуків і 10 правнуків. Похорон відбувся 20-го жовтня 1984 року на цвинтарі св. Гробу в Савтфілді, Миш.

Вічна Йому Пам'ять!
Стелла Федик, секр.

ОЛЯ СТОКОЛОСА, член УНС Відд. 441-го ім. Тараса Шевченка в Тандер Бей, Онт., померла 20-го жовтня 1984 року на 70-му році життя. Нар. 9-го вересня 1914 року у Форт Вілліям, Канада. Членом УНС стала 1972 року. Залишила в смутку дочку Наталю, сина Миколу, троє внуків та сестру Анну Домінек. Похорон відбувся 23-го жовтня 1984 року на цвинтарі Мавнтен В'ю в Тандер Бей, Онт.

Вічна Їй Пам'ять!
Дмитро Заневич, секр.

МЕЙМІ ОЛЕНЕЦЬ, член УНС Відд. 114-го ім. св. Володимира в Чикаґо, Ілл., померла 21-го жовтня 1984 року на 73-му році життя. Нар. 20-го вересня 1911 року в Чикаґо, Ілл. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку дочку Джудіт Анн. Похорон відбувся 25-го жовтня 1984 на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар.

АНДРІЙ БОЙКОВИЧ, член УНС Відд. 53-го ім. св. Миколая в Піттсбурґу, Па., помер 23-го жовтня 1984 року на 91-му році життя. Нар. 1893 року в Калуші, Західня Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку сина Ростислава, невістку Катерину та внучку Андрію. Похорон відбувся 26-го жовтня 1984 року на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Піттсбурґу, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Дмитро Головатий, секр.

ІВАН ДИКИЙ, ЧЛЕН УНС Відд. 165-го ім. Тараса Шевченка в Толідо, Огайо, помер 22-го жовтня 1984 року. Нар. 1922 року в Баранчицях, Самбір, Західня Україна. Членом УНС став 1972 року. Залишив у смутку дружину Варвару, синів Стефана і Дениса з дружинами і одну внучку. Похорон відбувся 24-го жовтня 1984 року, на цвинтарі Кальварія в Толідо, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Марія Пелехата, секр.

ПЕТРО МАРІЙЧИН, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаґо, Ілл., помер 24-го жовтня 1984 року на 71-му році життя. Нар. 8-го липня 1913 року в селі Цівка, Калуш, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Михайлину, синів Стефана і Богдана, невістку Сильвію, трьох внуків, сестру Розалію в Україні і дальшу і ближчу родину. Похорон відбувся 27-го жовтня 1984 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Війна Йому Пам'ять!
Василь Семків, секр.

ЕВГЕНІЯ ГНАТКІВСЬКА, член УНС Відд. 266-го ім. Івана Франка в Амстердамі, Н.Й., померла 28-го жовтня 1984 року на 86-му році життя. Нар. 1898 року в селі Задорів, повіт Бучач, Україна. Членом УНС стала 1948 року. Залишила в смутку сина Володимира з дружиною Богданною, внучку Володимиру з мужем Стефаном Ганкевичем, правнука Романа, та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 31-го жовтня 1984 року на цвинтарі св. Миколая в Амстердамі, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Володимир Варшона, секр.

ТЕТЯНА ГАЙДУКЕВИЧ, член УНС Відд. 303-го ім. Івана Мазепи у Флінті, Миш., померла 12-го жовтня 1984 року на 86-му році життя. Нар. 1899 року в селі Рудники, Підгайці, Україна. Членом УНС стала 1952 року. Залишила у смутку дочок Марію Климків, Анну Дрозд і сина Андрія з родинами в Канаді, також синів Григорія і д-ра Богдана з родиною у Воррені. Похорон відбувся 15-го жовтня 1984 року на цвинтарі Нова Кальварія у Флінті, Миш.

Вічна Їй пам'ять!
Василь Лещук, секр.

ЕМІЛІЯ ФЕДОРУК, член УНС Відд. 430-го у Філядельфії, Па., померла 7-го листопада 1984 року на 70-му році життя. Нар 13-го січня 1914 року в селі Білий Камінь, Золочів, Україна. Залишила у смутку синів Лева і Юрка з родинами. Похорон відбувся 10-го листопада 1984 року на цвинтарі Св. Марії, на Факс Чейсі у Філядельфії, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар.

ДАНИЛО ГЕНТОШ, член УНС Відд. 305-го в Магоні Сіті, Па., помер 8-го листопада 1984 року на 59-му році життя. Нар. 2-го січня 1925 року в Діляно Тавншип. Членом УНС став 1938 року. Залишив у смутку матір Аґнес, дві сестри і чотирьох братів. Похорон відбувся 12-го листопада 1984 року на цвинтарі св. Миколая в Магоні Сіті, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Маргарита Гентош, секр.

ІРЕНА КАЛЬБА, член УНС Відд. 226-го ім. Лесі Українки в Денвері, Кольорадо, померла 9-го листопада, 1984 року на 74-му році життя. Нар. 1910 року в Галичині. Членом УНС стала 1950 року. Залишила в смутку мужа інж. Мирослава, дочку Віру з мужем Морісом, сина Петра, братів Ярослава і Романа з родинами та ближчу і дальшу родину в Америці, Канаді і в Україні. Похорон відбувся 14-го листопада 1984 року на цвинтарі Мт. Олівет в Дітройті, Миш.

Вічна Їй Пам'ять!
Мирослав Кальба, секр.

Мгр ЕВГЕН ДАЧИШИН, член УНС Відд. 399-го Т-ва „Леви" в Чикаґо, Ілл., помер 10-го листопада 1984 року на 74-му році життя. Нар. 1910 року в Мостиськах, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Софію, дочок Марту Юлейн з родиною і Стефу Дачишин Зук із чоловіком, братів інж. Юрія та д-ра Івана з родинами та дальшу родину в ЗСА та Австрії. Похорон відбувся 14-го листопада 1984 року на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Роман Б. Припхан, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 31-го БЕРЕЗНЯ 1985 р.

Чикаґо, Ілл. Річні збори Б-ва св. Юрія 379 Відд., о год. 1-ій по пол. при 845 N. Western Ave. На порядку: звіти та вибір нової Управи. На зборах можна платити членські вкладки. — В. Семків, секр.